

Anexa _____

La H.C.L. nr. _____

**STUDIU DE OPORTUNITATE
PRIVIND GESTIUNEA SERVICIULUI DE
ALIMENTARE CU ENERGIE TERMICĂ
PRODUSĂ ÎN SISTEM CENTRALIZAT
PENTRU
MUNICIPIUL TIMIȘOARA**

CUPRINS

Contents

CUPRINS.....	2
DEFINIȚII ȘI ABREVIERI.....	4
1. Serviciul public de alimentare cu energie termică.....	5
2. Operatorii economici din domeniu	7
3. Cadrul legal	8
3.1 Legislația aplicabilă în domeniul energiei termice.....	9
3.2 Autoritățile de reglementare.....	12
• Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei.....	12
3.3 Licențele acordate operatorilor din sectorul energiei termice.....	13
3.4 Gestiunea serviciului public de alimentare cu energie termică.....	14
3.4.1 Gestiunea directă.....	15
3.4.2 Gestiunea delegată	16
4. Producerea energiei termice	17
5. Transportul, distribuția și furnizarea de energie termică	18
6. Situația actuală a SACET Timișoara.....	19
Surse:	19
CT Centru Timișoara.....	19
CET Sud Timișoara.....	20
CET Freidorf	20
CET Buziaș	20
CET Dunărea.....	20

Centrale termice de cvartal	21
Rețele termice de transport.....	21
Puncte termice.....	21
Rețele termice de distribuție	21
7. Durata contractelor de delegare a serviciului de alimentare cu energie termică.....	22
8. Prețurile și tarifele practicate pentru producerea, transportul și distribuția energiei termice, în funcție de tipul de consumatori	26
9. Compensațiile / subvențiile acordate operatorilor economici	29
10. Analiza multicriterială pentru stabilirea modalității optime de gestiune, opțiuni posibile: descrierea cadrului legal pentru fiecare opțiune în parte, a procedurilor de urmat, fluxul financiar, analiza SWOT, alte elemente relevante în prezentarea opțiunilor	30
a. Opțiuni	30
Opțiunea 1 Serviciu public de interes local.....	30
Opțiunea 2 Societate nouă reglementată de Legea nr. 31/1990	35
Opțiunea 3 Societate reglementată de Legea nr. 31/1990 (Operatorul actual- Compania Locală de Termoficare „COLTERM” S.A.	39
Opțiunea 4 Contract de concesiune cf. Legii 100/2016.....	45
b. Analiza multicriterială	50
11. Analiza de risc pentru stabilirea soluției optime de gestiune a serviciului de alimentare cu energie termică în Municipiul Timișoara	52
a. Prezentarea riscurilor	53
b. Analiza de risc	53
12. Identificarea soluției optime de gestiune și justificarea alegerii procedurii de atribuire.....	57

DEFINIȚII ȘI ABREVIERI

AGA	Adunarea Generală a Acționarilor
ANRE	Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei
ANRSC	Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice
CAE	Cazane energetice de abur
CAF	Cazan de apa fierbinte
CET	Centrala electrica de termoficare
CLU	Combustibil cu lichid ușor
CO ₂	Dioxid de carbon
COLTERM	Compania Locală de Termoficare Timișoara
CT	Centrale termice
EED	Directiva privind Eficienta Energetica
ETS	Directiva schemei de comercializare a emisiilor
Gcal	Gigacalorie
GES	Gaze cu efect de seră
HCL	Hotărâri de Consiliu Local
IMA	Instalație mare de ardere
MDRAP	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
MT	Module termice
MW	Mega Watt
MWh	Mega Watt oră
NO _x	Oxizi de azot
PMT	Primăria Municipiului Timișoara
POIM	Programul Operațional Infrastructura Mare
POR	Program Operațional Regional
PT	Puncte termice
RES	Surse regenerabile de energie
ROF	Regulament de organizare și funcționare
SACET	Sistem de alimentare centralizat cu energie termica
SPAET	Serviciul public de alimentare cu energie termica în sistem centralizat
SWOT	Analiza punctelor forte, slabe, oportunităților și riscurilor
TA	Turbina cu abur
UIP	Unitatea de Implementare a Proiectelor
UMP	Unitatea de Management a Proiectelor
VLE	Valori maxim admise

1. Serviciul public de alimentare cu energie termică

Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilește cadrul juridic și instituțional unitar, obiectivele, competențele, atribuțiile și instrumentele specifice necesare înființării, organizării, gestionării, finanțării, exploatării, monitorizării și controlului furnizării/prestării reglementate a serviciilor comunitare de utilități publice.

În înțelesul legii, serviciile comunitare de utilități publice sunt definite ca totalitatea activităților reglementate prin această lege și prin legi speciale, care asigură satisfacerea nevoilor esențiale de utilitate și interes public general cu caracter social ale colectivităților locale.

Serviciul de alimentare cu energie termică face obiectul unor obligații specifice de serviciu public în scopul asigurării unui nivel ridicat al calității siguranței și accesibilității, egalității de tratament, promovării accesului universal și a drepturilor utilizatorilor, având următoarele particularități comune serviciilor de utilități publice:

- a) au caracter economico-social;
- b) răspund unor cerințe și necesități de interes și utilitate publică;
- c) au caracter tehnico-edilitar;
- d) au caracter permanent și regim de funcționare continuu;
- e) regimul de funcționare poate avea caracteristici de monopol;
- f) presupun existența unei infrastructuri tehnico-edilitare adecvate;
- g) aria de acoperire are dimensiuni locale: comunale, orașenești, municipale sau județene;
- h) sunt în responsabilitatea autorităților administrației publice locale;
- i) sunt organizate pe principii economice și de eficiență în condiții care să le permită să își îndeplinească misiunile și obligațiile specifice de serviciu public;
- j) modalitatea de gestiune este stabilită prin hotărâri ale autorităților deliberative ale administrației publice locale;
- k) sunt furnizate/prestate pe baza principiului „beneficiarul plătește”;
- l) recuperarea costurilor de exploatare și de investiție se face prin prețuri și tarife sau taxe și, după caz, din alocații bugetare. Măsura poate implica elemente de natura ajutorului de stat, situație în care autoritățile administrației publice locale solicită avizul Consiliului Concurenței.

Astfel, serviciul public de alimentare cu energie termică este supus regimului juridic al serviciilor economice de interes general și trebuie să îndeplinească următoarele cerințe fundamentale:

- continuitate din punct de vedere calitativ și cantitativ;
- adaptabilitate la cerințele consumatorilor;
- accesibilitate egală și nediscriminatorie la serviciul public;
- transparență decizională și protecția consumatorilor.

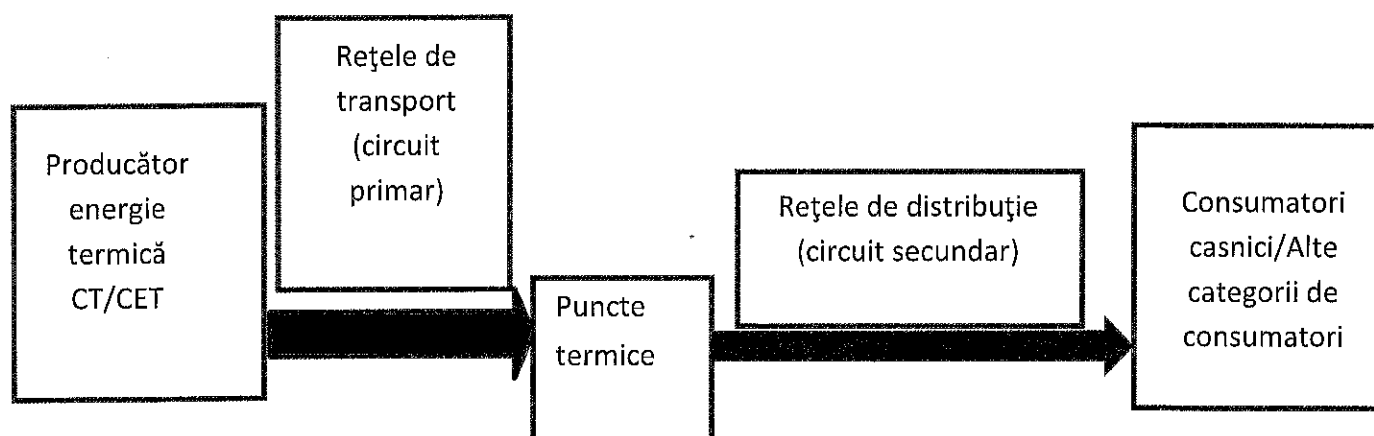
Serviciul public de alimentare cu energie termică cuprinde totalitatea activităților privind producerea, transportul, distribuția și furnizarea energiei termice desfășurate la nivelul

unităților administrativ- teritoriale sub conducerea, coordonarea și responsabilitatea autorităților administrației publice locale, în scopul asigurării energiei termice necesare încălzirii și preparării apei calde de consum pentru populație, instituții publice, obiective social-culturale și operatori economici.

Potrivit reglementărilor în vigoare, serviciul public se realizează prin intermediul infrastructurii tehnico-edilitare specifice, aparținând domeniului public sau privat al autorității administrației publice locale, care formează Sistemul de alimentare centralizată cu energie termică al localității.

Sistemul de alimentare centralizată cu energie termică (SACET) reprezintă ansamblul bunurilor mobile și imobile, dobândite potrivit legii, constând în terenuri, clădiri, construcții și instalații tehnologice, echipamente și dotări funcționale, destinate producerii, transportului și distribuției energiei termice, prin rețele termice, pentru cel puțin 2 utilizatori.

Fig. 1 Schema SACET

SACET este alcătuit dintr-un ansamblu tehnologic și funcțional unitar constând în:

- Centrale termice;
- Centrale electrice de termoficare;
- Rețele de transport;
- Rețele de distribuție;
- Puncte termice/Stații termice;
- Branșamente, până la punctele de delimitare/separare a instalațiilor;
- Construcții și instalații auxiliare;
- Sisteme de măsură, control și automatizare.

Centrala termică (CT) reprezintă ansamblul de instalații, construcții și echipamente necesare pentru conversia unei forme de energie în energie termică. **Centralele termice produc numai**

energie termică care se pretează la alimentarea centralizată, la mari distanțe, folosind ca agent termic apă fierbinte/apă caldă.

Centrala electrică de termoficare (CET) sau centrala de cogenerare reprezintă ansamblul de instalații, construcții și echipamente necesare pentru producerea energiei electrice și energiei termice, în cogenerare.

Rețelele de transport reprezintă ansamblul de conducte destinat transportului energiei termice în regim continuu, de la producător sau rețelele de transport către utilizatori.

Punctele termice (PT) / Stațiile termice reprezintă ansamblul instalațiilor prin care se realizează transformarea și/sau adaptarea parametrilor agentului termic la necesitățile consumului unui sau mai multor utilizatori.

Rețelele de distribuție reprezintă ansamblul de conducte destinat transportului energiei termice în regim continuu, de la instalațiile de distribuție sau rețeaua de transport către utilizatori.

Branșamentele termice reprezintă legătura fizică dintre o rețea termică și instalațiile proprii ale unui utilizator.

Utilizatorul de energie termică reprezintă unul sau mai mulți consumatori de energie termică, beneficiar al serviciului public de alimentare cu energie termică; în cazul condominiilor, prin utilizator se înțelege toți consumatorii din condominiul respectiv.

2. Operatorii economici din domeniu

În conformitate cu reglementările în vigoare, producătorul de energie termică este operatorul, titular de licență pentru producerea energiei termice.

În funcție de tipul de centrale utilizate pentru producerea energiei termice, producătorii de energie termică pot fi împărțiți astfel:

- producători care utilizează centrale termice (cazane de abur și cazane de apă fierbinte);
- producători care utilizează centrale electrice de termoficare (cogenerare).

Conform definiției din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică, **operatorul serviciului public** poate fi orice persoana juridică de drept public sau de drept privat cu capital public, privat sau mixt, care asigură nemijlocit furnizarea/prestarea, în condițiile reglementărilor în vigoare, a serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat.

Transportul energiei termice reprezintă activitatea de transmitere a energiei termice de la producători la rețelele termice de distribuție sau la utilizatorii racordați direct la rețelele termice de transport.

Distribuția energiei termice reprezintă activitatea de transmitere a energiei termice de la producător sau rețeaua de transport către utilizator realizată prin utilizarea rețelelor termice de distribuție, inclusiv transformarea parametrilor agentului termic în puncte/stații termice.

Furnizarea energiei termice este activitatea de comercializare a energiei termice realizată pe baze contractuale, respectând prevederile contractului-cadru.

3. Cadrul legal

În asigurarea serviciului public de alimentare cu energie termică autoritățile administrației publice locale au, în principal, următoarele atribuții:

- a) asigurarea continuității serviciului public de alimentare cu energie termică la nivelul unităților administrativ-teritoriale, în condițiile legii;
- b) elaborarea anuală a programului propriu în domeniul energiei termice, corelat cu programul propriu de eficiență energetică și aprobat prin hotărâre a Consiliului local;
- c) înființarea unui compartiment energetic în cadrul aparatului propriu, în condițiile legii;
- d) aprobarea, în condițiile legii, a prețului local al energiei termice în urma stabilirii, ajustării sau modificării prețurilor și tarifelor pentru plata serviciului public de alimentare în sistem centralizat propuse de operatori, cu respectarea normelor metodologice/procedurilor elaborate și aprobate de autoritatea de reglementare competentă;
- e) aprobarea prețului local pentru populație;
- f) aprobarea programului de dezvoltare, modernizare și contorizare a SACET, care trebuie să cuprindă atât surse de finanțare, cât și termen de finalizare, pe baza datelor furnizate de operatorii serviciului;
- g) asigurarea condițiilor și întocmirea studiilor privind evaluarea potențialului local al resurselor regenerabile de energie și al studiilor de fezabilitate privind valorificarea acestui potențial;
- h) exercitarea controlului serviciului public de alimentare cu energie termică;
- i) stabilirea zonelor unitare de încălzire, în vederea utilizării optime a resurselor de energie și cu respectarea normelor de protecție a mediului și sănătății populației, privind integritatea și siguranța în funcționare a instalațiilor și echipamentelor și privind obligația factorilor responsabili pentru asigurarea sănătății publice, pe baza studiilor de fezabilitate aprobate prin hotărâre a consiliului local, precum și controlul respectării acestora;
- j) urmărește instituirea de către operatorul serviciului a zonelor de protecție și siguranță a SACET;
- k) urmărește elaborarea, aprobarea și respectarea programului de contorizare la nivelul bransamentului termic al utilizatorilor de energie termică racordați la SACET, precum și a programului pentru asigurarea individualizării consumului de energie termică în vederea repartizării acestuia și facturării individuale;
- l) solicită asociațiilor de proprietari/locatari situația instalării sistemelor tehnice de stabilire a consumurilor individuale de energie termică în scopul individualizării consumurilor de energie pentru încălzire/răcire și apă caldă la nivelul fiecărui apartament sau spațiu cu altă

destinație decât cea de locuință, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare;

m) realizarea setului de date spațiale în conformitate cu prevederile Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006;

n) aprobarea documentației de atribuire, care va include obligatoriu proiectul contractului de delegare a gestiunii ce urmează a fi atribuit și anexele obligatorii la acesta - în cazul gestiunii delegate;

o) aprobarea modificării contractelor de delegare a gestiunii;

p) elaborarea regulamentului serviciului public de alimentare cu energie termică, caietelor de sarcini și contractelor de furnizare/prestare în baza regulamentelor-cadru, caietelor de sarcini-cadru și contractelor-cadru de furnizare/prestare emise de autoritatea de reglementare competentă;

q) stabilește, dacă este cazul, în sarcina operatorului obligațiile de serviciu public și compensațiile pentru obligațiile de serviciu public.

Proiectele de modernizare și dezvoltare urbană, precum și de modernizare și dezvoltare a SACET iau în considerare studiile de fezabilitate ce includ analize comparative cost-beneficiu, conform prevederilor Legii nr. 121/2014, cu modificările și completările ulterioare, pentru evaluarea soluțiilor de alimentare cu energie termică produsă prin cogenerare de înaltă eficiență și/sau prin valorificarea resurselor regenerabile locale, în conformitate cu normele de protecție a mediului și sănătății populației, privind integritatea și siguranța în funcționare a instalațiilor și echipamentelor și siguranța în construcții, în condiții de eficiență energetică.

Modelele de gestiune a sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică de către autoritățile administrației publice locale sunt următoarele:

- Gestiune directă de către autoritatea locală;
- Gestiune directă prin intermediul unui operator deținut integral de autoritatea locală;
- Gestiune delegată către un operator public-privat sau integral privat;
- Parteneriat public-privat (modernizarea surselor de producere a energiei termice și/sau a rețelelor termice de transport și distribuție a energiei termice).

3.1 Legislația aplicabilă în domeniul energiei termice

Principalele acte normative ce guvernează organizarea și funcționarea sistemelor și serviciilor publice centralizate de alimentare cu energie termică în România sunt Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare (în continuare „Legea 51/2006”), Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, cu modificările ulterioare (în continuare „Legea 325/2006”), Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare (în continuare „Legea 123/2012”) și Legea eficienței energetice nr. 121/2014, cu modificările și completările ulterioare (în continuare „Legea 121/2014”).

- **Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006** - stabilește cadrul juridic și instituțional unitar, obiectivele, competențele, atribuțiile și instrumentele specific necesare

înființării, organizării, gestionării, finanțării, exploatării, monitorizării și controlului funcționării serviciilor comunitare de utilități publice. Potrivit acestei legi, autoritățile de reglementare competente în domeniu sunt: Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (în continuare ANRSC), Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (în continuare ANRE) și autoritățile administrației publice locale, după caz.

- **Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006** - reglementează desfășurarea activităților specifice serviciilor publice de alimentare cu energie termică în sistem centralizat și prepararea apei calde de consum, respectiv producerea, transportul, distribuția și furnizarea energiei termice în sistem centralizat, în condiții de eficiență și la standarde de calitate, în vederea utilizării optime a resurselor de energie și cu respectarea normelor de protecție a mediului, sănătății populației și dezvoltării durabile.
- **Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012** - stabilește cadrul de reglementare pentru desfășurarea activităților în sectorul energiei electrice și al energiei termice produse în cogenerare, în vederea utilizării optime a resurselor primare de energie și a atingerii obiectivelor de securitate energetică, competitivitate și dezvoltare durabilă în condiții de accesibilitate, disponibilitate și suportabilitate a prețurilor și cu respectarea normelor de siguranță, calitate și protecție a mediului.
- **Legea eficienței energetice nr. 121/2014**, prin care s-a transpus în legislația națională Directiva 2012/27/UE privind eficiența energetică - impune promovarea eficienței energetice în ceea ce privește serviciile de încălzire și răcire.

Aceste acte normative reglementează condițiile generale de producere, transport, distribuție și furnizare de energie termică în sistem centralizat ca serviciu comunitar de utilitate publică, organizat la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, indiferent de mărimea acestora.

Cadrul general este completat de o serie de acte normative cu relevanță în domeniul alimentării cu energie termică:

- Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor;
- O.G. nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate;
- H.G. nr. 219/2007 privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă - stabilește cadrul legal necesar promovării și dezvoltării cogenerării de înaltă eficiență a energiei termice și a energiei electrice, bazată pe cererea de energie termică utilă și pe economisirea energiei primare pe piața de energie, în scopul creșterii eficienței energetice și al îmbunătățirii securității alimentării cu energie, ținând seama de condițiile climatice și energetice specifice României.
- Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare, reglementează cerințele și procedura aplicabile în cazul atribuirii contractului de concesiune.
- Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare reglementează modul de realizare a achizițiilor publice, procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică și de organizare a concursurilor de soluții, instrumentele și tehnicile

specifice care pot fi utilizate pentru atribuirea contractelor de achiziție publică, precum și anumite aspecte specifice în legătură cu executarea contractelor de achiziție publică.

- Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare, reglementează cerințele și procedura aplicabilă în cazul atribuirii contractului sectorial de servicii.
- Ordinul Președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală nr. 91/2007, pentru aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu energie termică.
- Ordinul Președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală 92/2007 - pentru aprobarea Caietului de sarcini cadru al serviciului public de alimentare cu energie termică.
- Ordinul ANRE nr. 28/2017 privind aprobarea Regulamentului pentru acordarea licențelor în domeniul serviciului de alimentare centralizată cu energie termică.
- Decizia Comisiei 2012/21/UE din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general.
- Ordonanța de urgență nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare.
- Ordinul nr. 1121/1075/2014 al viceprim-ministrului, ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului delegat pentru buget privind aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat în perioada 2014-30 iunie 2023 operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație, așa cum a fost modificat prin Ordinele nr. 3325/2072/2020 și nr. 845/755/2021.
- Ordonanța de Urgență nr. 109/2011 din 30 noiembrie 2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice – în vederea eficientizării activității societăților de stat a fost necesară dezvoltarea de noi mecanisme de guvernanta corporativă, suplimentare în raport cu cele reglementate de legislația generală a societăților comerciale și adaptate particularităților societăților de stat îmbunătățirea guvernantei corporative a întreprinderilor de stat.
- Ghidul Comisiei Europene privind Analiza Cost-Beneficiu – acest ghid reprezintă un instrument de evaluare economică pentru Politica de Coeziune 2014-2020.
- Ghidul privind conținutul actului de încredințare a serviciului public de alimentare a populației cu energie termică, în sistem centralizat, din punct de vedere al regulilor de concurență și ajutor de stat emis de Consiliul Concurenței.
- Ghidul de verificare al contractelor de concesiune emis de Curtea de Conturi - de regulă, obiectivul general al controlului/auditului în domeniul concesiunilor de lucrări, servicii și bunuri proprietate publică este acela de a determina modul de respectare a principiilor de legalitate, regularitate, economicitate, eficiență și eficacitate în administrarea patrimoniului public, având în vedere faptul că, potrivit prevederilor legale în vigoare, persoanele care

gestionează patrimoniul public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în administrarea patrimoniului public.

Pe lângă aceste acte normative, există o serie de ordine ale autorităților de reglementare ce stabilesc condițiile particulare de organizare și funcționare a serviciului public de alimentare cu energie termică, respectiv:

- metodologiile de stabilire, ajustare sau modificare a prețurilor și tarifelor;
- procedurile de soluționare a neînțelegerilor;
- regulamente, proceduri și contracte cadru-specifice sectorului;
- proceduri de acordare a bonusului de referință pentru energia produsă în cogenerare;
- metodologiile de determinare și monitorizare a supracompensării activității de producere a energiei în cogenerare;
- măsuri de protecție socială în perioada sezonului rece.

3.2 Autoritățile de reglementare

• Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei

Principala misiune a ANRE este aceea de a elabora, aproba și monitoriza aplicarea ansamblului de reglementări obligatorii la nivel național, necesar funcționării sectorului și pieței energiei electrice, termice și a gazelor naturale, în condiții de eficiență, concurență, transparență și protecție a consumatorilor, precum și de a implementa și monitoriza măsurile de eficiență energetică la nivel național și de a promova utilizarea la consumatorii finali a surselor regenerabile de energie.

În conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) și alin. (4) din Legea 51/2006, serviciul public de alimentare cu energie termică a trecut integral în sfera de reglementare, autorizare și control a ANRE, ANRSC nemaivând nicio competență în acest domeniu. Astfel, competența legală în privința alimentării cu energie termică aparține în exclusivitate ANRE, inclusiv atribuțiile privind soluționarea petițiilor.

Începând cu data de 17 noiembrie 2016, odată cu modificarea și completarea Legii 51/2006, licențele și autorizațiile acordate de ANRSC în domeniul serviciului de alimentare cu energie termică, valabile la data intrării în vigoare a legii de modificare, pot fi menținute, modificate, suspendate sau retrase de ANRE, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

3.3 Licențele acordate operatorilor din sectorul energiei termice

Desfășurarea activităților specifice serviciului public de alimentare cu energie termică, indiferent de forma de gestiune aleasă, se realizează pe baza regulamentului serviciului, a caietului de sarcini al serviciului și al licenței emise de autoritatea de reglementare competentă. Licența este actul emis de autoritatea de reglementare competentă, în exercitarea competențelor partajate cu autoritățile administrației publice locale, prin care se recunosc dreptul și capacitatea de a furniza/presta un serviciu/o activitate de utilitate publică în condițiile legislației aplicabile domeniului reglementat.

Niciun operator român sau străin, indiferent de statutul său juridic, forma de organizare, natura capitalului, tipul de proprietate ori țara de origine din Uniunea Europeană, nu poate desfășura, pe teritoriul României, activitățile de producție, transport, distribuție sau furnizare de energie termică în sistem centralizat, fără a obține licență de la ANRE.

La acordarea licențelor, autoritatea competentă urmărește, cu precădere, îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) atingerea de către operatori a obiectivelor stabilite la nivel național pentru serviciile de utilități publice;
- b) existența hotărârii privind darea în administrare a furnizării/prestării serviciului, respectiv a contractului de delegare a gestiunii legal încheiat;
- c) deținerea tuturor avizelor, acordurilor și autorizațiilor necesare furnizării/prestării serviciului și exploatării sistemelor de utilități publice aferente, prevăzute de legislația în vigoare sau, după caz, dovada solicitării acestora;
- d) cunoașterea actelor normative care reglementează domeniul serviciilor de utilități publice.

Deținerea licenței este obligatorie, indiferent de modalitatea de gestiune a serviciului public centralizat de alimentare cu energie termică adoptată de către autoritățile administrației publice locale.

Pentru realizarea tuturor activităților cuprinse în serviciul public de alimentare cu energie termică în cadrul unui SACET cu un singur producător de energie termică se acordă o singură licență, cu excepția producerii de energie termică în cogenerare, pentru care se acordă o licență separată.

3.4 Gestiunea serviciului public de alimentare cu energie termică

Gestiunea serviciului public de alimentare cu energie termică este reglementată de dispozițiile art. 10, art. 11 și art. 12 din Legea 325/2006, precum și ale art. 28, art. 29, art. 30 și art. 32 din Legea 51/2006.

Autoritățile administrației publice locale sunt libere să hotărască asupra modalității de gestiune a serviciului public de alimentare cu energie termică aflat sub responsabilitatea lor. Autoritățile administrației publice au posibilitatea de a gestiona, în mod direct, acest serviciu în baza unei hotărâri de dare în administrare sau de a încredința gestiunea acestuia, respectiv toate ori numai o parte din competențele și responsabilitățile proprii privind furnizarea/prestarea serviciului de alimentare cu energie termică ori a uneia sau mai multor activități din sfera respectivului serviciu, în baza unui contract de delegare a gestiunii.

Încredințarea gestiunii serviciului public ori a uneia sau mai multor activități din sfera acestuia către operator implică încredințarea prestării/furnizării propriu-zise a serviciului/activității, precum și punerea la dispoziție a bunurilor ce compun sistemul de utilități publice aferent serviciului/activității.

Gestiunea serviciului public de alimentare cu energie termică se organizează și se realizează în următoarele modalități:

- a) gestiune directă;
- b) gestiune delegată.

Modalitatea de gestiune a serviciului public de alimentare cu energie termică se stabilește prin hotărâri ale autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale, în baza unui studiu de oportunitate, în funcție de natura și starea serviciului, de necesitatea asigurării celui mai bun raport preț/calitate, de interesele actuale și de perspectivă ale unităților administrativ-teritoriale, precum și de mărimea și complexitatea sistemelor de utilități publice.

Desfășurarea activităților specifice serviciului public de alimentare cu energie termică, indiferent de forma de gestiune aleasă, se realizează pe baza unui regulament al serviciului și a unui caiet de sarcini, elaborate și aprobate de autoritățile administrației publice locale, în conformitate cu regulamentul-cadru și cu caietul de sarcini-cadru ale serviciului.

Raporturile juridice dintre unitățile administrativ-teritoriale și operatori sunt reglementate prin:

- a) - hotărâri privind darea în administrare a furnizării/prestării serviciului public de alimentare cu energie termică către operatorii de drept public (servicii publice de interes local, specializate, cu personalitate juridică, înființați și organizați în subordinea consiliilor locale prin hotărâri ale autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale respective);

- contracte de delegare a gestiunii serviciului public de alimentare cu energie termică către societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital social integral al unităților administrativ-teritoriale, înființate de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale respective;

b) contractele de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice, în cazul gestiunii delegate.

Raporturile juridice dintre operatorii serviciului public de alimentare cu energie termică și utilizatorii acestui serviciu sunt reglementate de contractul de furnizare/prestare a serviciului încheiat cu respectarea prevederilor contractului-cadru de furnizare/prestare a serviciului public de alimentare cu energie termică, a prevederilor legale în vigoare, a regulamentelor serviciului și a caietelor de sarcini specifice acestuia.

Bunurile ce compun sistemele de alimentare cu energie termică prin intermediul cărora este furnizat/prestat serviciul de alimentare cu energie termică pot fi:

- a) date în administrare și exploatate în baza hotărârii de dare în administrare;
- b) puse la dispoziție și exploatate în baza contractului de delegare a gestiunii serviciului.

În cazul gestiunii delegate, punerea la dispoziție a sistemelor de alimentare cu energie termică, utilizate pentru furnizarea/prestarea serviciilor și/sau activităților care fac obiectul delegării gestiunii, este parte intrinsecă a contractelor de delegare a gestiunii. Aceste sisteme se transmit operatorilor spre administrare și exploatare pe perioada delegării gestiunii, odată cu gestiunea propriu-zisă a serviciilor și/sau a activităților delegate, în baza contractului de delegare a gestiunii.

Bunurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale utilizate pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu energie termică pot fi date în administrare sau pot fi concesionate operatorilor în conformitate cu prevederile legale.

Bunurile proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale utilizate pentru furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu energie termică pot fi date în administrare, concesionate sau trecute în proprietatea operatorilor, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

Bunurile realizate de operatori în conformitate cu programele de investiții impuse prin contractul de delegare a gestiunii constituie bunuri de retur care revin de drept, la expirarea contractului, gratuit și libere de orice sarcini, unităților administrativ-teritoriale și sunt integrate domeniului public al acestora.

3.4.1 Gestiunea directă

Gestiunea directă este modalitatea de gestiune în care autoritățile deliberative și executive, în numele unităților administrativ-teritoriale pe care le reprezintă, își asumă și exercită nemijlocit toate competențele și responsabilitățile ce le revin potrivit legii cu privire la furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu energie termică, respectiv la administrarea, funcționarea și exploatarea sistemelor de utilități publice aferente acestora.

Gestiunea directă se realizează prin intermediul unor operatori de drept public sau privat, care pot fi:

- a) servicii publice de interes local, specializate, cu personalitate juridică, înființate și organizate în subordinea consiliilor locale, prin hotărâri ale autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale respective;
- b) societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital social integral al unităților administrativ-teritoriale, înființate de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale respective.

Autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale pot încredința unui operator de drept privat gestiunea serviciului public de alimentare cu energie termică prin atribuirea directă a contractului de delegare a gestiunii, cu respectarea următoarelor condiții cumulative ce trebuie îndeplinite atât la data atribuirii contractului de delegare a gestiunii, cât și pe toată durata acestui contract:

- a) unitatea administrativ-teritorială, în calitate de acționar/asociat unic al operatorului, prin intermediul adunării generale a acționarilor și al consiliului de administrație, exercită un control direct și o influență dominantă asupra deciziilor strategice și/sau semnificative ale operatorului în legătură cu serviciul furnizat/prestat, similar celui pe care îl exercită asupra structurilor proprii în cazul gestiunii directe;
- b) operatorul desfășoară exclusiv activități din sfera furnizării/prestării serviciului public de alimentare cu energie termică destinate satisfacerii nevoilor de interes public general ale utilizatorilor de pe raza de competență a unității administrativ-teritoriale care i-a încredințat gestiunea serviciului;
- c) capitalul social al operatorului este deținut în totalitate de unitatea administrativ-teritorială; participarea capitalului privat la capitalul social al operatorului este exclusă.

3.4.2 Gestiunea delegată

Gestiunea delegată este modalitatea de gestiune în care autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale atribuie unuia sau mai multor operatori toate ori numai o parte din competențele și responsabilitățile proprii privind furnizarea/prestarea serviciului public de alimentare cu energie termică, pe baza unui contract, denumit în continuare contract de delegare a gestiunii.

Altfel spus, cu ocazia delegării gestiunii unui serviciu, autoritățile administrației publice locale delegă responsabilitatea furnizării serviciului respectiv către un operator. Pe cale de consecință, delegarea reprezintă un transfer de responsabilitate de la autoritatea administrației publice locale la operatorul căruia i-a fost încredințată furnizarea serviciului public respectiv.

Gestiunea delegată a serviciului public de alimentare cu energie termică implică punerea la dispoziția operatorilor a sistemelor de utilități publice aferente serviciilor delegate, precum și dreptul și obligația acestora de a administra și de a exploata aceste sisteme.

Delegarea gestiunii serviciului public de alimentare cu energie termică, respectiv operarea, administrarea și exploatarea sistemelor de utilități publice aferente, se poate face pentru

toate sau numai pentru o parte dintre activitățile componente ale serviciului, pe baza unui studiu de oportunitate.

Gestiunea delegată se realizează prin intermediul unor operatori de drept privat, care pot fi:

- a) societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital social privat;
- b) societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital social mixt.

Societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital social integral public pot participa la procedurile de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice în zona teritorială de competență a unităților administrativ-teritoriale care exercită o influență dominantă asupra acestora sau în afara acestei zone dacă operatorul nu are încheiat un alt contract de delegare a gestiunii atribuit direct, conform art. 28, din Legea nr. 51/2006.

Operatorii care își desfășoară activitatea în modalitatea gestiunii delegate furnizează/prestează serviciul public de alimentare cu energie termică prin exploatarea și administrarea infrastructurii tehnico-edilitare aferente acestuia, în baza contractului de delegare a gestiunii serviciului, precum și în baza licenței eliberate de autoritatea de reglementare competentă, în condițiile legii speciale.

4. Producerea energiei termice

Potrivit definiției din *Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325 din 14 iulie 2006*, producerea energiei termice este activitatea de transformare a surselor primare sau a unor forme de energie în energie termică, înmagazinată în agentul termic.

Prin hotărârea autorității administrației publice locale activitatea de producere a energiei termice poate fi prestată de unul sau mai mulți operatori.

Energia termică se produce în cazane de abur și cazane de apă fierbinte/apă caldă din centrale termice, precum și în instalații de cogenerare din centrale electrice de termoficare.

Centralele termice produc energie termică sub formă de abur, apă fierbinte sau apă caldă, necesară asigurării încălzirii și preparării apei calde de consum pentru locuințe, instalații publice, agenți economici etc. Instalațiile care echipează aceste centrale sunt cazane de abur, cazane de apă fierbinte sau centrale de apă caldă, care se pretează la alimentarea centralizată, la distanțe mari (centrale termice de zonă) sau medii (centrale termice de cvartal). Aceste centrale se pretează pentru alimentarea centralizată la distanțe mari (centrale termice de zonă) sau medii (centrale termice de cvartal), fie prin intermediul punctelor/stațiilor termice, fie direct către consumatori.

Centralele electrice de termoficare produc simultan energie electrică și energie termică în instalații de cogenerare și includ de regulă, pe lângă instalațiile de cogenerare și cazane de apă fierbinte pentru acoperirea sarcinilor termice de vârf sau din extrasezonul de încălzire.

Cogenerarea reprezintă producerea simultană de energie termică și de energie electrică și/sau mecanică în instalații tehnologice realizate în acest scop, având costuri de investiții mai mari decât cele aferente centralelor termice, care pot fi: instalații cu cazane de abur supraîncălzit, turbine cu abur de condensatie și prize de termoficare sau de contrapresiune, motoare cu ardere internă, instalații de turbine cu gaze și cazane recuperatoare de energie termică.

5. Transportul, distribuția și furnizarea de energie termică

Activitățile de transport, distribuție și furnizare a energiei termice se desfășoară pe baza licențelor emise de către autoritățile de reglementare și trebuie să respecte principiul tratamentului egal pentru toți utilizatorii racordați la rețelele de transport și/sau distribuție a energiei termice.

Operatorii de transport și distribuție licențiați răspund de exploatarea economică și în condiții de protecție a mediului a instalațiilor din administrarea și exploatarea lor, având obligația să ia măsurile necesare pentru întreținerea și menținerea în stare bună a izolației termice a conductelor și a instalațiilor, menținerea în stare de funcționare a dispozitivelor de reglaj automat, eliminarea pierderilor prin neetanșeități.

- i. **Transportul energiei termice** este activitatea de transmitere a energiei termice de la producători la rețelele termice de distribuție sau la utilizatorii racordați direct la rețelele termice de transport.

Transportul agentului termic primar între sursa de energie termică (CET, CT) și stațiile de transformare (punctele termice - PT) dispersate pe teritoriul unui oraș este asigurat prin intermediul unui sistem de conducte tur-retur în circuit închis, denumit rețelele termice primare.

Acest sistem trebuie reglat astfel încât să se obțină un optim din punct de vedere al randamentului energetic. Factorii care determină acest optim sunt temperatura agentului termic, viteza de curgere în conducte și calitatea izolației termice a conductelor.

- ii. **Distribuția energiei termice** este activitatea de transmitere a energiei termice de la rețeaua de transport către utilizatori, inclusiv transformarea parametrilor agentului termic, realizată prin utilizarea rețelelor termice de distribuție.

Transformarea energiei termice reprezintă aducerea energiei termice la parametri de debit, temperatură și presiune necesari la punctele de utilizare, realizată în stațiile de transformare a energiei termice (punctele termice).

Distribuția energiei termice sub formă de agent secundar pentru încălzire și apă caldă de consum este asigurată prin intermediul unui sistem de conducte tur-retur între punctele termice și consumatori, denumit rețelele termice secundare. Și în cazul rețelelor secundare factorii care determină funcționarea în parametri optimi sunt temperatura agentului termic, viteza de curgere în conducte și calitatea izolației termice a conductelor.

- iii. **Furnizarea energiei termice** este activitatea de comercializare a energiei termice realizată pe baze contractuale, respectând prevederile contractului-cadru.

Potrivit legislației în vigoare, furnizarea energiei termice sub formă de agent termic pentru încălzire și apă caldă de consum se face pe bază de contract de furnizare. Distribuitorul/furnizorul de energie termică se găsește într-o **relație comercială contractuală cu consumatorii individuali sau cu asociațiile acestora**. În principiu, stabilirea cantităților efectiv livrate se face prin măsurare directă cu ajutorul contoarelor de energie termică, iar contravaloarea acestora se plătește prin factură.

Montarea **echipamentelor de măsurare** - înregistrare a cantităților consumate se face, de regulă, **la limita de proprietate a consumatorului** sau în alt punct convenit de părți prin contractul de furnizare (în punctul de delimitare/separare a instalațiilor din punct de vedere al proprietății sau la intrarea în subsolul tehnic al clădirii).

În cazul imobilelor de locuit cu mai multe apartamente, datorită sistemului în care acestea au fost proiectate și realizate (având branșamente și instalații interioare de utilizare comune), calitatea de beneficiar revine asociației de proprietari/locatari.

6. Situația actuală a SACET Timișoara

Surse:

- CT Centru Timișoara
- CET Sud Timișoara
- CET Freidorf
- CET Buziaș
- CET Dunărea
- 3 centrale termice de cvartal

✓ Rețele de transport

✓ Puncte termice

✓ Rețele de distribuție

CT Centru Timișoara

CT Centru Timișoara include următoarele unități de producere agent termic:

- Două cazane de apă fierbinte de 50 Gcal/h (58,15 MW_t) cu funcționare pe gaze naturale, CAF 1 și CAF 2
- Trei cazane de apă fierbinte de 100 Gcal/h (116,3 MW_t) cu funcționare pe gaze naturale și CLU, CAF3, CAF4, CAF 5 (conservare).

- Două cazane de abur cu funcționare pe gaze naturale CA 2, CA 3, pentru preparare apă adaos.

La ora actuală, puterea termică totală instalată pentru termoficare este de 348,9 MW_t.

CET Sud Timișoara

CET Sud Timișoara are în componere următoarele echipamente principale:

- Două cazane de apă fierbinte de 100 Gcal/h (116,3 MW_t) cu funcționare pe lignit și gaze naturale, CAF 1, CAF 2 (amândouă în conservare)
- Trei cazane de abur de 100 t/h, 15 bar, 250 °C cu funcționare pe lignit și gaze naturale, CAE1, CAE2, CAE3
- O turbină cu abur tip R 19.7-1.4/0.3 , cu contrapresiune la 1,2 bar și 19,7 MW_e
- Trei schimbătoare de căldură cu plăci pentru termoficare cu capacitatea unitară de 50 Gcal/h (58,15 MW_t)
- Patru cazane de abur de 10 t/h, 15 bar, cu funcționare pe gaze naturale, menținute în rezervă rece.

La ora actuală puterea termică totală instalată pentru termoficare este de 207 MW_t.

Depozitarea zgurii și cenușii

Depozitul de zgură și cenușă al CET Sud Timișoara este situat la 1,5 km sud-vest de satul Utvin. Întreaga suprafață este împărțită în trei compartimente, după cum urmează: -1 compartiment în folosință, -1 compartiment de rezervă, -1 compartiment supus unor lucrări de ridicare a nivelului.

CET Freidorf

Are în componență două motoare termice de tip Perkins cu o putere electrică de 0,5 MW (fiecare) și o putere termică de 0,61 Gcal (fiecare), precum și 5 cazane de apă caldă, complet automatizate, de tip De Dietrich.

CET Buziaș

Are în componență două motoare termice de tip Perkins cu o putere electrică de 0,5 MW (fiecare) și o putere termică de 0,61 Gcal (fiecare), precum și 7 cazane de apă caldă, complet automatizate, de tip De Dietrich.

CET Dunărea

Are în componență două motoare termice de tip Perkins cu o putere electrică de 0,5 MW (fiecare) și o putere termică de 0,61 Gcal (fiecare), precum și 7 cazane de apă caldă, complet automatizate, de tip De Dietrich.

Centrale termice de cvartal

Sistemul de încălzire centralizată din Timișoara include 3 centrale termice de cvartal care funcționează pe gaze naturale: CT UMT, CT Dragalina, CT Polonă.

Rețele termice de transport

Lungimea totală (geografică) a rețelei de transport în Timișoara este 73 km, din care aprox. 20% este reabilitată/retehnologizată.

Puncte termice

Sistemul de încălzire centralizat al municipiului Timișoara cuprinde 117 puncte termice de transformare și distribuție a căldurii și apei calde.

Rețele termice de distribuție

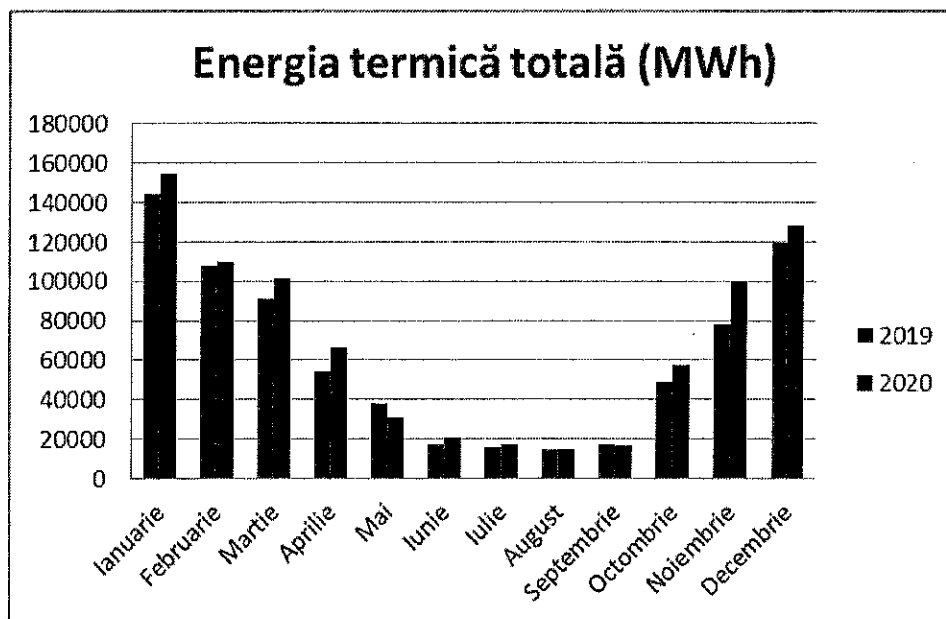
Lungimea totală (geografică) a rețelei de distribuție din Timișoara este de 228 km. În prezent, cca. 60% din rețeaua de distribuție este reabilitată/retehnologizată.

Producțiile și consumurile de energie aferente surselor de producere CT Centru, CET Sud, CET Freidorf, CET Dunărea, CET Buziaș și CT cvartal, în anul 2020 au fost:

	CT Centru	CET Sud	CET Freidorf	CET Buziaș	CET Dunărea	CT Cvatral	Total
Energie electrica produsa [MWh]	-	43.708,6	2.173	3.262,5	337,4	-	49.481,5
Energie electrica livrata în SEN [MWh]	-	19.712,8	2.024,2	3.014,2	309,8	-	25.061
Energie termica produsa [MWh]	277.215	507.607,6	3.465,7	9.149,3	7.520	12.326,6	817.284,2
Energie termica produsa în cogenerare [MWh]	-	411.309	2.915,6	4.175,2	450	-	418.849,8
Energie termica produsa în surse de vârf [MWh]	277.215	96.298,6	550,1	4.974,1	7.070	12.326,6	398.434,4
Consum total combustibil	305.445	771.485	7.016	15.359	9.710	14.503	1.123.518

[MWh]							
Consum cărbune [MWh]	-	643.036	-	-	-	-	643.036
Consum CLU [MWh]	0	-	-	-	-	-	0
Consum gaze naturale [MWh]	305.445	128.449	7.016	15.359	9.710	14.503	480.482

În figura următoare este prezentată comparativ cantitatea de energie termică livrată la gardul centralelor în anul 2020, respectiv 2019 (CT Centru+CET Sud+CET Freidorf+ CET Buzias+CET Dunarea+Cvartal).

Energia termică livrată în anul 2020 a fost de 481.895 MWh. În această cantitate de energie este cuprinsă și echivalentul termic a 1.845.419 mc apă caldă de consum. Totodată prin intermediul instalațiilor din cadrul COLTERM SĂ a fost furnizată și cantitatea de 878.692 mc apă rece (hidrofor).

7. Durata contractelor de delegare a serviciului de alimentare cu energie termică

Potrivit reglementărilor în vigoare, **contractul de delegare a gestiunii** este un contract încheiat în formă scrisă, prin care unitățile administrativ-teritoriale în calitate de delegatar,

atribuie, prin una dintre modalitățile prevăzute de lege, pe o perioadă determinată, unui operator, în calitate de delegat, care acționează pe riscul și răspunderea sa, dreptul și obligația de a furniza/presta integral serviciul public de alimentare cu energie termică, inclusiv dreptul și obligația de a administra și de a exploata infrastructura tehnico-edilitară aferentă serviciului/activității furnizate/prestate, în schimbul unei redevențe, după caz.

Contractul de delegare a gestiunii este asimilat actelor administrative și intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Contractul de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice poate fi:

- a) contract de concesiune de servicii;
- b) contract de achiziție publică de servicii.

În cazul serviciului public de alimentare cu energie termică, procedura de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii se stabilește, după caz, în baza prevederilor Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, Legii nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale și Legii nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii.

Contractul de delegare a gestiunii va fi însoțit, în mod obligatoriu, de următoarele anexe:

- i. caietul de sarcini privind furnizarea/prestarea serviciului;
- ii. regulamentul serviciului;
- iii. inventarul bunurilor mobile și imobile, proprietate publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale, aferente serviciului;
- iv. procesul-verbal de predare-preluare a bunurilor prevăzute la iii);
- v. indicatori tehnici corelați cu țintele/obiectivele asumate la nivel național.

Contractul de delegare a gestiunii cuprinde, în mod obligatoriu, clauze referitoare la:

- a) denumirea părților contractante;
- b) obiectul contractului, cu indicarea activităților din sfera serviciului public de alimentare cu energie termică ce urmează a fi furnizat/prestat în baza contractului de delegare a gestiunii, astfel cum sunt prevăzute în legile speciale;
- c) durata contractului;
- d) aria teritorială pe care va fi prestat serviciul;
- e) drepturile și obligațiile părților contractante cu privire la furnizarea/prestarea serviciului și la sistemul de utilități publice aferent, inclusiv conținutul și durata obligațiilor de serviciu public;
- f) modul de repartizare a riscurilor între părți, în cazul contractelor de concesiune;
- g) natura oricăror drepturi exclusive sau speciale acordate delegatului;
- h) sarcinile și responsabilitățile părților cu privire la investiții/programele de investiții, precum reabilitări, modernizări, obiective noi, extinderi, inclusiv modul de finanțare a acestora;
- i) indicatorii de performanță privind calitatea și cantitatea serviciului și modul de monitorizare și evaluare a îndeplinirii acestora;

j) prețurile/tarifele pe care delegatul are dreptul să le practice la data începerii furnizării/prestării serviciului, precum și regulile, principiile și/sau formulele de ajustare și modificare a acestora;

k) compensația pentru obligațiile de serviciu public care revin delegatului, dacă este cazul, cu indicarea parametrilor de calcul, control și revizuire a compensației, precum și modalitățile de evitare și recuperare a oricărei supracompensații;

l) modul de facturare a contravalorii serviciilor furnizate/prestate direct utilizatorilor și/sau delegatarului, după caz;

m) nivelul redevenței sau al altor obligații, după caz; la stabilirea nivelului redevenței, autoritatea publică locală va lua în considerare valoarea calculată similar amortizării pentru mijloacele fixe aflate în proprietate publică și puse la dispoziție operatorului odată cu încredințarea serviciului și gradul de suportabilitate al populației; nivelul redevenței se stabilește, în mod transparent și nediscriminatoriu, pentru toți potențialii operatori ai serviciului public de alimentare cu energie termică, utilizându-se aceeași metodologie de calcul;

n) garanția de bună execuție a contractului, cu indicarea valorii, modului de constituire și de executare a acesteia;

o) răspunderea contractuală;

p) forța majoră;

q) condițiile de revizuire a clauzelor contractuale;

r) condițiile de restituire sau repartitie, după caz, a bunurilor, la încetarea din orice cauză a contractului de delegare a gestiunii, inclusiv a bunurilor rezultate din investițiile realizate;

s) menținerea echilibrului contractual;

t) cazurile de încetare și condițiile de reziliere a contractului de delegare a gestiunii;

u) forța de muncă;

v) alte clauze convenite de părți, după caz.

Cesiunea sau novația contractului de delegare a gestiunii este posibilă numai în cazul divizării, fuzionării ori înființării unei filiale a operatorului, cu respectarea condițiilor contractuale inițiale și cu aprobarea autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale.

Subdelegarea de către operator a gestiunii serviciului/uneia sau mai multor activități din sfera serviciului este interzisă. Subcontractarea de lucrări sau servicii conexe, necesare furnizării/prestării serviciului/uneia sau mai multor activități din sfera serviciului delegat/delegată, se face numai în condițiile prevăzute de legislația din domeniul achizițiilor publice.

Criteriile principale pentru atribuirea contractelor de delegare a gestiunii sunt:

- existența garanțiilor profesionale și financiare ale operatorilor;
- indicatorii de performanță ai serviciilor furnizate/prestate;
- nivelul tarifelor aplicate privind furnizarea/prestarea serviciului în condiții de calitate și cantitate corespunzătoare.

Operatorii nou-înființați pot fi admiși într-o procedură de atribuire a unui contract de delegare a gestiunii în aceleași condiții ca și societățile existente.

Documentația de atribuire cuprinde toate informațiile necesare pentru a asigura ofertantului o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de organizare, desfășurare și aplicare a procedurii de atribuire a contractului de delegare a gestiunii și include, în mod obligatoriu, proiectul contractului de delegare a gestiunii și anexele obligatorii ale acestuia.

În cazul gestiunii delegate, autoritățile administrației publice locale păstrează, în conformitate cu competențele ce le revin, potrivit legii, prerogativele și răspunderile privind adoptarea politicilor și strategiilor de dezvoltare a serviciilor, respectiv a programelor de dezvoltare a sistemelor de utilități publice, precum și obligația de a urmări, de a controla și de a supraveghea modul în care se realizează serviciile, respectiv:

- a) modul de respectare și de îndeplinire a obligațiilor contractuale asumate de operatori, inclusiv în relația cu utilizatorii;
- b) calitatea serviciilor furnizate/prestate;
- c) indicatorii de performanță ai serviciilor furnizate/prestate;
- d) modul de administrare, exploatare, conservare și menținere în funcțiune, dezvoltare sau modernizare a sistemelor de utilități publice;
- e) modul de formare, stabilire, modificare și ajustare a prețurilor și tarifelor pentru serviciile de utilități publice.

În vederea încheierii contractelor de delegare a gestiunii, autoritățile administrației publice locale aprobă un studiu de oportunitate pentru fundamentarea și stabilirea soluțiilor optime de delegare a gestiunii serviciilor, precum și documentația de atribuire a contractului de delegare a gestiunii.

Durata contractelor de delegare a gestiunii este limitată. Pentru contractele de delegare a gestiunii a căror durată estimată este mai mare de 5 ani, aceasta se stabilește, după caz, în conformitate cu prevederile Legii nr. 98/2016, ale Legii nr. 99/2016 și ale Legii nr. 100/2016 și nu va depăși durata maximă necesară recuperării investițiilor prevăzute în sarcina operatorului/operatorului regional prin contractul de delegare.

În cazul gestiunii directe, autoritățile administrației publice locale, cu excepția celor care sunt membre ale asociațiilor de dezvoltare intercomunitară, sunt obligate ca, periodic, respectiv o dată la 5 ani, să facă analize privind eficiența economică a serviciului, respectiv să schimbe modalitatea de gestiune a serviciilor publice, după caz.

8. Prețurile și tarifele practicate pentru producerea, transportul și distribuția energiei termice, în funcție de tipul de consumatori

Pe piața producerii energiei termice, regimul de stabilire a prețurilor este unul reglementat.

Prețurile de producere a energiei termice sunt prețuri fixe, reglementate de autoritatea de reglementare.

Pentru energia termică livrată din centralele termice destinată serviciului public de alimentare cu energie termică prin SACET (inclusiv energia termică produsă din surse regenerabile), prețurile reglementate se stabilesc în conformitate cu Ordinul ANRSC nr. 66/2007. Prețurile reglementate au la bază costurile de producție și o cotă de profit rezonabilă, dar nu mai mult de 5%. Prin aplicarea metodei costurilor, pentru fiecare producător rezultă un preț reglementat.

Prețurile reglementate sunt avizate de ANRE (începând cu data de 26.11.2016).

Prețul energiei termice produse în cogenerare, destinată SACET, se aprobă prin decizie a președintelui ANRE, pe baza metodologiei proprii (aprobată prin Ordinul ANRE nr. 15/2015 și Ordinul nr. 111/2014, cu modificările și completările ulterioare), cu excepția cazurilor în care prin contracte de concesiune sau de parteneriat public-privat s-au negociat formule ori reguli de stabilire/ajustare a prețului. În acest caz prețul energiei termice se aprobă de autoritatea administrației publice locale cu avizul autorității competente.

Baza de calcul a **prețurilor reglementate** pentru energia termică livrată din centralele de cogenerare care beneficiază de schema de sprijin o constituie valorile **prețurilor de referință**, aprobate prin ordin al ANRE.

Prețul de calcul pentru energia termică produsă și livrată din unitățile de cogenerare amplasate într-o centrală de cogenerare care beneficiază de schema de sprijin **este egal cu prețul de referință al energiei termice** corespunzător combustibilului majoritar utilizat de respectivele unități.

Prețul de calcul pentru energia termică produsă și livrată din capacitățile de producere separate, amplasate într-o centrală de cogenerare care beneficiază de schema de sprijin, se determină pe baza costurilor justificate și nu poate fi mai mare decât prețul de referință al energiei termice corespunzător combustibilului majoritar utilizat de respectivele capacități.

Prețul de referință pentru energia termică produsă și livrată din centralele de cogenerare de înaltă eficiență este stabilit la nivelul prețului pentru energia termică livrată dintr-o centrală termică echivalentă.

Pentru determinarea prețurilor de referință pentru energia termică se iau în considerare centrale de producere a energiei termice echivalente, funcționând cu combustibil solid, combustibil gazos asigurat din rețeaua de transport și, respectiv, cu combustibil gazos asigurat din rețeaua de distribuție.

Așadar, **ANRE stabilește prețul pentru energia termică produsă și livrată din centrale de cogenerare** care beneficiază de schema de sprijin la nivelul prețului pentru energia termică livrată dintr-o centrală ce produce separat energie termică cu același tip de combustibil și cu eficiența de referință armonizată a producerii separate de energie termică. Valorile de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică și termică au fost revizuite, începând cu 1 ianuarie 2016, aplicându-se valorile de referință stabilite prin *Regulamentul Delegat (UE) 2015/2402 al Comisiei din 12 octombrie 2015 de revizuire a valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică și termică, în aplicarea Directivei 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Deciziei 2011/877/UE a Comisiei*.

Beneficiarii schemei de sprijin au obligația transmiterii către ANRE a datelor și documentelor care stau la baza costurilor și veniturilor, estimate și realizate, în particular:

- cantitățile de combustibil utilizate pe tipuri de combustibili;
- prețurile de achiziție ale fiecărui tip de combustibili;
- numărul de certificate de CO₂ achiziționate de pe piață, numărul de certificate CO₂ vândute pe piață;
- prețurile de achiziție ale certificatelor de CO₂, prețurile de vânzare ale certificatelor de CO₂;
- amortizarea centralei de cogenerare care beneficiază de schema de sprijin.

Propunerile privind prețul local al energiei termice, înaintate de operatorii serviciului public de alimentare cu energie termică, se vor aproba în termen de 30 de zile de către autoritățile administrației publice locale implicate.

În calculul prețurilor și tarifelor locale se iau în considerare costurile justificate ale activităților de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice, inclusiv cheltuielile aferente dezvoltării și modernizării SACET, pierderile tehnologice, cheltuielile pentru protecția mediului, precum și o cotă de profit, dar nu mai mult de 5%.

Prețurile și tarifele de furnizare a energiei termice sunt de două categorii:

- prețul local;
- prețul local pentru populație.

Prețul local este prețul format din prețul de producere a energiei termice și tarifele serviciilor de transport, distribuție și furnizare.

Acesta se stabilește, se ajustează sau se modifică cu avizul autorității de reglementare competente pentru fiecare operator și se aprobă de către autoritatea administrației publice locale. Prețurile locale de furnizare a energiei termice sunt aceleași pentru utilizatorii de energie termică, în condiții similare de furnizare.

Prețul local pentru populație este prețul pentru energia termică furnizată și facturată populației prin sistemele de alimentare centralizată, aprobat prin hotărâre a autorității administrației publice locale în conformitate cu prevederile legale. La nivelul aceleiași unități administrativ-teritoriale, prețul local pentru populație este unic, indiferent de tehnologiile sistemului de producere, transport și distribuție a energiei termice sau de tipul combustibililor utilizați.

La stabilirea prețurilor de producere a energiei termice în centrale termice/tarifelor de transport și distribuție se au în vedere următoarele criterii:

- cheltuielile pentru combustibilul tehnologic, energia electrică, apă și materiale se determină avându-se în vedere normele de consum, prețurile de achiziție în vigoare și cantitățile de energie termică anuale produse;
- consumurile specifice de combustibil tehnologic și energie electrică vor fi luate în calcul la nivelul consumurilor normate;
- cheltuielile cu personalul se fundamentează în funcție de necesar, conform normelor de muncă și corelat cu principiul eficienței economice;
- pierderile tehnologice de energie termică din sistemul de transport și distribuție vor fi luate în calcul la nivelul aprobat de autoritățile administrației publice locale;
- cheltuielile pentru protecția mediului se vor calcula conform reglementărilor în vigoare;
- prețurile și tarifele locale vor include o cotă de dezvoltare, modernizare a sistemelor de alimentare, aprobată de autoritățile administrației publice locale;
- cota de profit în preț/tarif va avea un nivel de maximum 5%.

Prețurile pentru energia termică produsă în cogenerare aferente centralelor care beneficiază de scheme de sprijin, precum și cele aferente centralelor care nu beneficiază de scheme de sprijin se stabilesc în baza metodologiilor aprobate de ANRE prin Ordinul nr. 15/2015, respective Ordinul nr. 111/2014.

Ajustarea sau modificarea prețurilor/tarifelor locale se poate face, de regulă, la un interval de 3 luni, cu avizul autorității de reglementare, pe baza cererilor de ajustare primite de la operatori, însoțite de documentația de fundamentare.

Operatorii serviciului de alimentare cu energie termică, care practică prețuri și/sau tarife reglementate, sunt obligați să prezinte autorităților de reglementare competente:

- a) costurile fixe și variabile, precum și veniturile programate și realizate, separat pentru fiecare dintre activitățile serviciului public de alimentare cu energie termică, în structura stabilită de autoritatea de reglementare competentă;
- b) modul de alocare a activelor, pasivelor, cheltuielilor și veniturilor avute în vedere atunci când se întocmesc situațiile contabile;
- c) alte informații necesare analizelor financiare și economice pentru fundamentarea politicilor de tarifyare.

Pentru municipiul Timișoara evoluția prețului mediu local al energiei termice, prețul local pentru populație precum și prețurile combustibililor utilizați sunt prezentate în tabelul următor:

(Prețuri fără TVA)						
Preț mediu	U.M.	2016	2017	2018	2019	2020
Local	lei/MWh	269,62	287,93	287,93	337,9	341,14*/360,9**
Local pentru populație	lei/MWh	174,86 (208,08 lei/MWh inclusiv TVA)				
Gaze naturale	lei/MWh	132,7	136,51	138,94	130,8	134,2
Cărbune	lei/MWh	44,04	45,33	48,99	52,52	61,93

*populație

**agenți economici

9. Compensațiile / subvențiile acordate operatorilor economici

În funcție gradul de suportabilitate al consumatorilor, prin hotărâri ale autorităților locale se stabilește nivelul subvențiilor acordate.

Schemele au fost elaborate în baza prevederilor OG nr. 36/2006, cu modificările și completările ulterioare și ale prevederilor OUG nr. 110/2009 privind acordarea unor ajutoare de stat operatorilor economici care prestează serviciul public de producere, transport și distribuție a energiei termice în sistem centralizat către populație. Schema pentru perioada 2014-30.06.2023 a fost elaborată în conformitate cu prevederile Deciziei Comisiei 2012/21/UE din 11 ianuarie 2012.

Ajutorul de stat se acordă sub următoarele forme:

1. alocarea din bugetele locale ale unităților administrativ - teritoriale a unor sume pentru acoperirea integrală a diferenței dintre prețul de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice livrate populației și prețurile locale ale energiei termice facturate populației;
2. alocarea de la bugetele locale ale unităților administrativ - teritoriale a unor sume pentru acoperirea pierderilor induse de prestarea serviciilor publice de producție, transport, distribuție și furnizare a energiei termice pentru populație în sistem centralizat și neacceptate în preț/tarif.

Ajutorul de stat prevăzut la punctul 1 se acordă tuturor operatorilor economici care furnizează energie termică pentru populație și reprezintă acoperirea valorică a diferenței dintre prețul de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice livrate populației, stabilit de autoritățile de reglementare, și prețurile locale ale energiei termice facturate populației, aprobate prin hotărâre a consiliului local, corelate cu cantitatea de energie termică facturată populației.

Ajutorul de stat prevăzut la punctul 2 se acordă numai operatorilor economici din subordinea autorităților administrației publice locale care asigură serviciul de alimentare cu energie termică

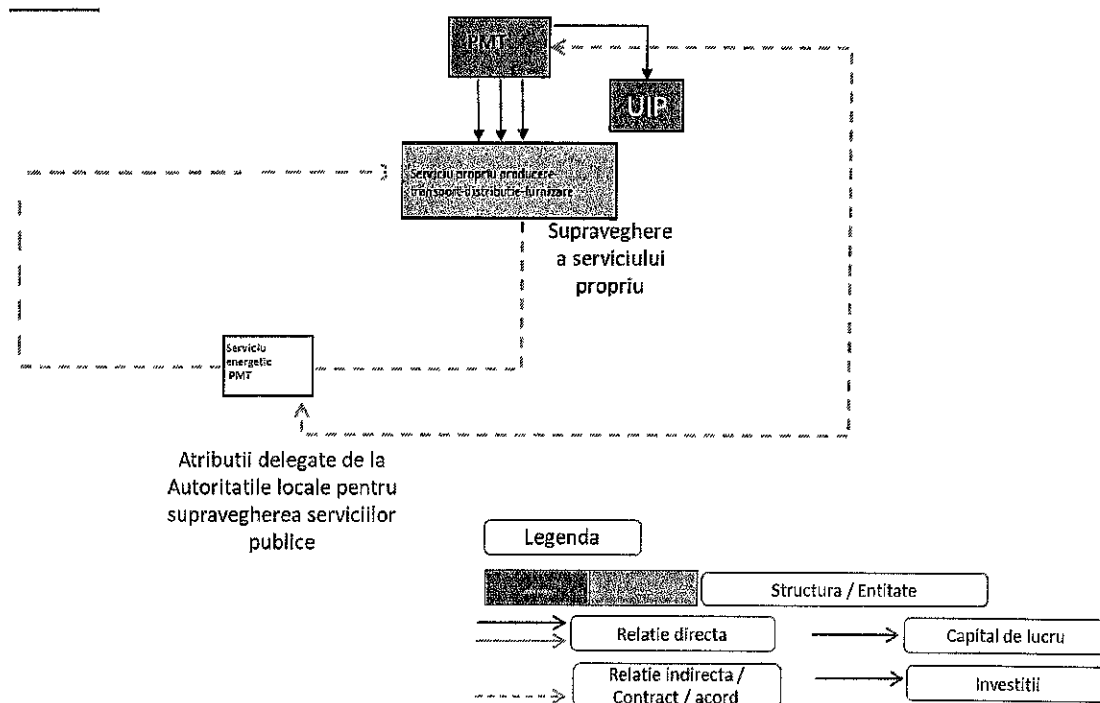
a populației în sistem centralizat și are în vedere acoperirea tuturor costurilor generate de prestarea serviciului de interes economic general.

10. Analiza multicriterială pentru stabilirea modalității optime de gestiune, opțiuni posibile: descrierea cadrului legal pentru fiecare opțiune în parte, a procedurilor de urmat, fluxul financiar, analiza SWOT, alte elemente relevante în prezentarea opțiunilor

a. Opțiuni

Opțiunea 1 Serviciu public de interes local

Descriere generală - Schema

În conformitate cu prevederile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 51/2006, gestiunea directă reprezintă *modalitatea de gestiune în care autoritățile deliberative și executive, în numele unităților administrativ-teritoriale pe care le reprezintă, își asuma și exercita nemijlocit toate competențele și responsabilitățile ce le revin potrivit legii cu privire la furnizarea/prestarea serviciilor de utilități publice, respectiv la administrarea, funcționarea și exploatarea sistemelor de utilități publice aferente acestora.*

- Proprietarul infrastructurii, respectiv PMT va înființa serviciu propriu de utilitate publică - pentru producere, transport, distribuție și furnizare energie termică.
- Unitatea de Implementare și Management a proiectului este în subordinea autorității locale.

Descriere relații juridice și procedurale

În cazul Opțiunii 1, gestiunea directă se realizează prin intermediul unor **servicii publice de interes local**, specializate, cu personalitate juridică, înființate și organizate în subordinea consiliului local, prin hotărâri ale autorității deliberative a UAT.

Aceste servicii:

- își desfășoară activitatea în baza unei **hotărâri de dare în administrare** care trebuie să conțină prevederi detaliate și complete privind atribuțiile și responsabilitățile acestora cu privire la furnizarea/prestarea serviciului și operarea sistemului de utilități publice aferent; și

- se organizează și funcționează pe baza unui regulament de organizare și funcționare aprobat de autoritatea deliberativă a UAT.

În vederea dării în administrare, autoritatea publică locală trebuie să parcurgă următoarele etape:

1. CL aproba Studiul de oportunitate și alege modalitatea de gestiune a serviciului, respectiv gestiune directă prin servicii publice.
2. Serviciul public de producție, transport distribuție și furnizare a energiei termice cu personalitate juridică se înființează prin hotărârea Consiliului Local Timișoara în subordinea acestuia.
3. După preluarea bunurilor de retur/preluare de la vechiul operator, prin hotărâri ale CL, acestea vor fi date în administrare către serviciul public înființat.
4. Preluarea personalului necesar desfășurării în condiții eficiente a serviciului de la vechiul operator.
5. Serviciul public de producție, transport distribuție și furnizare a energiei termice asigură, în principal, producția energiei termice prin operarea CET/CT, transportul acesteia până la rețeaua de distribuție, distribuția acesteia prin rețeaua de distribuție proprie, precum și furnizarea energiei termice către consumatorii finali.
6. CL va aproba regulamentul de organizare și funcționare a serviciului public.

Descriere flux financiar

Fluxurile financiare pentru această opțiune sunt prezentate în următoarea figura:

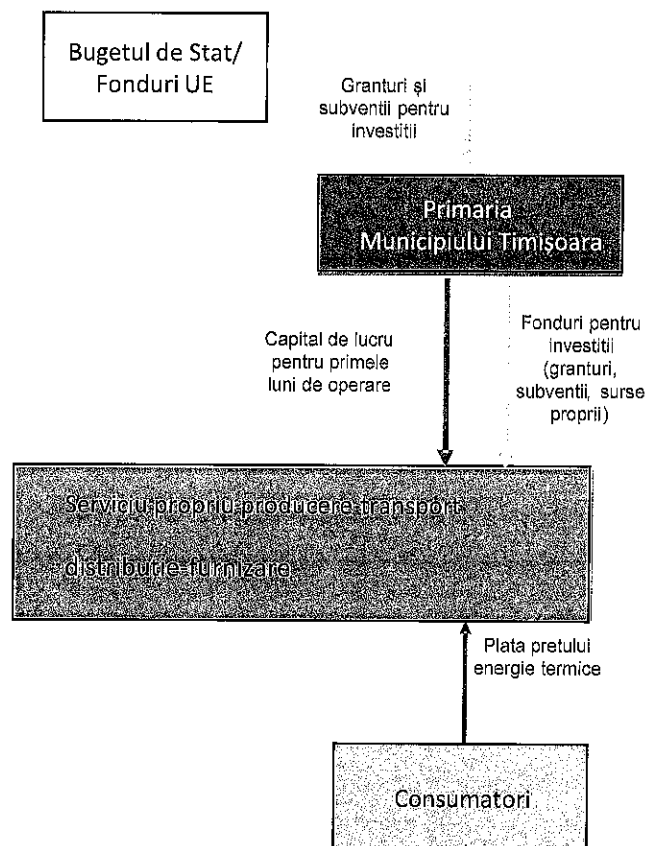

Figura 1. Opțiunea 1 – Fluxuri financiare

Principalele fluxuri financiare sunt următoarele:

- **Asigurarea capitalului de lucru** pentru primele luni de operare. Ținând cont ca exploatarea serviciului va fi preluată pe un operator nou creat va fi nevoie de o injecție de capital de lucru pentru a asigura operarea în primele luni care să permită:
 - Acoperirea costurilor normale de operare (salarii și costuri aferente, combustibil, energie, etc.) pentru 3-4 luni până procesul de facturare-colectare va intra în ritmul normal.
 - Acoperirea costurilor cu întreținerea planificată pe perioada de vară ținând cont ca preluarea operării se va face înainte de începerea sezonului de iarnă. Pentru a dimensiona aceasta sumă va trebui să fie obținut planul de întreținere și reparații de la operatorul actual;
- **Fluxurile financiare privind finanțarea investițiilor:** Responsabilitatea realizării investițiilor va rămâne exclusiv la autoritatea locală care va trebui să acceseze finanțări din diferite surse (ex. fonduri UE, buget de stat, bugete locale, împrumuturi, etc.), să implementeze investiții cu sprijinul tehnic al operatorilor (SP) și apoi să transfere aceste active în exploatare către operator.

Puncte forte

- Datorită unor marje de profit necesare mai reduse, prețurile energiei termice vor putea fi menținute la niveluri mai reduse decât în cazul operării private.

Puncte slabe

- Costurile cu investițiile de conformare la mediu în sarcina PMT.
- Cheltuielile cu externalitățile în sarcina PMT.
- Costurile operării sunt în totalitate la PMT.
- Dificultăți în asigurarea capitalului de lucru – achiziția combustibilului și salariile personalului.
- Introducerea unor departamente proprii implică procese administrative greoaie, de modificare și aprobare a unor noi organigrame și ROF, concomitent cu procesul de avizare ANRE.
- Este nesigură continuitatea serviciului întrucât durata până la implementarea soluției este scurtă.
- Este posibil să fie solicitat operatorului actual asigurarea continuității serviciului până la finalizarea procedurilor administrative.

Oportunități

- Transparența ridicată față de consumatori și față de alte părți interesate privind modul de operare și performanțele financiare și operationale.
- Accesul Operatorului/PMT la finanțare din granturi este facil (sunt definiți ca beneficiari eligibili).
- Deoarece procedurile operationale și structura de personal vor fi preluate de la operatorul actual nu vor fi diferențe în performanța operatională față de un potențial partener privat.

Amenințări

- Riscul costurilor cu externalitățile (emisii GES, noxe).
- Nivelul de salarizare al personalului preluat s-ar putea să nu poată fi asigurat la nivelurile actuale, din cauza limitărilor aferente personalului bugetar, ceea ce va face dificilă retenția personalului calificat.
- Retenția personalului poate fi afectată în situația în care operatorul actual acordă salarii compensatorii.

Figura 2 SWOT Opțiunea 1

Opțiunea 2 Societate nouă reglementată de Legea nr. 31/1990

Descriere generală - Schema

Așa cum am precizat mai sus, gestiunea directă reprezintă *modalitatea de gestiune în care autoritățile deliberative și executive, în numele unităților administrativ-teritoriale pe care le reprezintă, își asuma și exercita nemijlocit toate competențele și responsabilitățile ce le revin potrivit legii cu privire la furnizarea/prestarea serviciilor de utilități publice, respectiv la administrarea, funcționarea și exploatarea sistemelor de utilități publice aferente acestora.*

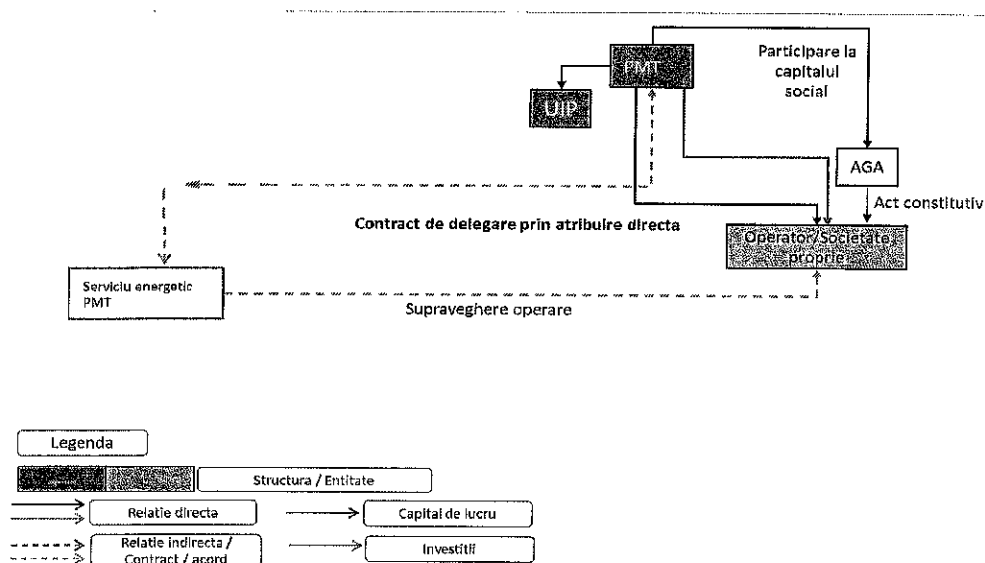

Figura 3. Opțiunea 2

Participanții în cadrul acestei scheme sunt:

- Proprietarul infrastructurii, în baza unei proceduri de atribuire directe va semna un Contract de delegare al serviciilor publice – CDSP cu un Operator deținut integral de autoritate locală.
- Serviciul energetic, din cadrul PMT, va controla și aviza nivelul serviciilor, strategia de dezvoltare și va aproba prețul local în urma stabilirii, ajustării sau modificării prețului și tarifului de către operator precum și prețul local pentru populație.

Descriere relații juridice și procedurale

În Opțiunea 2, gestiunea directă se realizează prin intermediul unei societăți noi reglementate de Legea nr. 31/1990, cu capital social integral al unităților administrativ-teritoriale, înființată de autoritatea deliberativă a UAT.

În aceasta situație, serviciile își desfășoară activitatea în baza unui contract de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice și se organizează și funcționează pe baza unui **regulament de organizare și funcționare** aprobat de către consiliul de administrație al acestora.

Încredințarea gestiunii directe unui operator de drept privat se poate realiza dacă următoarele condiții cumulative sunt îndeplinite atât la data atribuirii contractului de delegare a gestiunii, cât și pe toata durata acestui contract (art. 28 alin. (2¹) din Legea nr. 51/2006):

i) unitățile administrativ-teritoriale membre ale unei asociații de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciile de utilități publice, în calitate de acționari/asociați ai operatorului regional, prin intermediul asociației, sau, după caz, unitatea administrativ-teritorială, în calitate de acționar/asociat unic al operatorului, prin intermediul adunării generale a acționarilor și al consiliului de administrație, exercită un control direct și o influență dominantă asupra deciziilor strategice și/sau semnificative ale operatorului regional/operatorului în legătura cu serviciul furnizat/prestat, similar celui pe care îl exercită asupra structurilor proprii în cazul gestiunii directe;

ii) operatorul regional, respectiv operatorul, după caz, desfășoară exclusiv activități din sfera furnizării/prestării serviciilor de utilități publice destinate satisfacerii nevoilor de interes public general ale utilizatorilor de pe raza de competență a unităților administrativ-teritoriale membre ale asociației, respectiv a unității administrativ-teritoriale care i-a încredințat gestiunea serviciului;

iii) capitalul social al operatorului regional, respectiv al operatorului este deținut în totalitate de unitățile administrativ-teritoriale membre ale asociației, respectiv de unitatea administrativ-teritorială; participarea capitalului privat la capitalul social al operatorului regional/operatorului este exclusă.

În vederea dării în administrare, autoritățile publice locale trebuie să parcurgă următoarele etape:

1. CL aproba Studiul de oportunitate și alege modalitatea de gestiune a serviciului.
2. Prin aceeași hotărâre Consiliul Local Timișoara **decide constituirea operatorului care va asigura gestiunea serviciului**, sub forma unei societăți reglementată de Legea societăților nr. 31/1990. Operatorul va fi deținut integral de Consiliul Local Timișoara.
2. Prin hotărâri ale CL se vor aproba **actul constitutiv** al operatorului, inclusiv **sediul, capitalul social și componenta organelor de conducere, regulamentul de organizare și funcționare a serviciului, precum și contractul de delegare a serviciului**.
3. Documentația aferentă serviciului poate fi întocmită cu sprijinul unor servicii juridice care pot fi contractate în acest scop.
4. Consiliul Local Timișoara va solicita avizul Consiliului Concurenței cu privire la respectarea de către documentație a reglementărilor specifice privind concurența și ajutorul de stat.

5. În cazul în care se hotărăște înființarea unui nou operator, actul constitutiv al operatorului serviciului este semnat de Primarul Mun. Timișoara.

Operatorul dobândește personalitate juridică în condițiile Legii 31/1990, prin înscriere la Registrul Comerțului de pe lângă tribunalul în raza căruia operatorul își are sediul. În principiu, înregistrarea operatorului se realizează în aproximativ 5 zile de la depunerea documentației complete.

Organele operatorului sunt adunarea generală a asociației, consiliul de administrație și cenzorii sau auditorul după caz.

Modalitatea de lucru și modul de luare a deciziilor vor fi stabilite prin actul constitutiv al operatorului și organigrama aprobată de adunarea generală.

6. CL încredințează operatorului gestiunea serviciului, cu respectarea criteriilor prevăzute de reglementările privind concurența în vigoare și încheie contractul de delegare a serviciului.

7. Supravegherea derulării serviciului public se va realiza conform legii.

Descriere flux financiar

Fluxurile financiare pentru această opțiune sunt prezentate în următoarea figură:

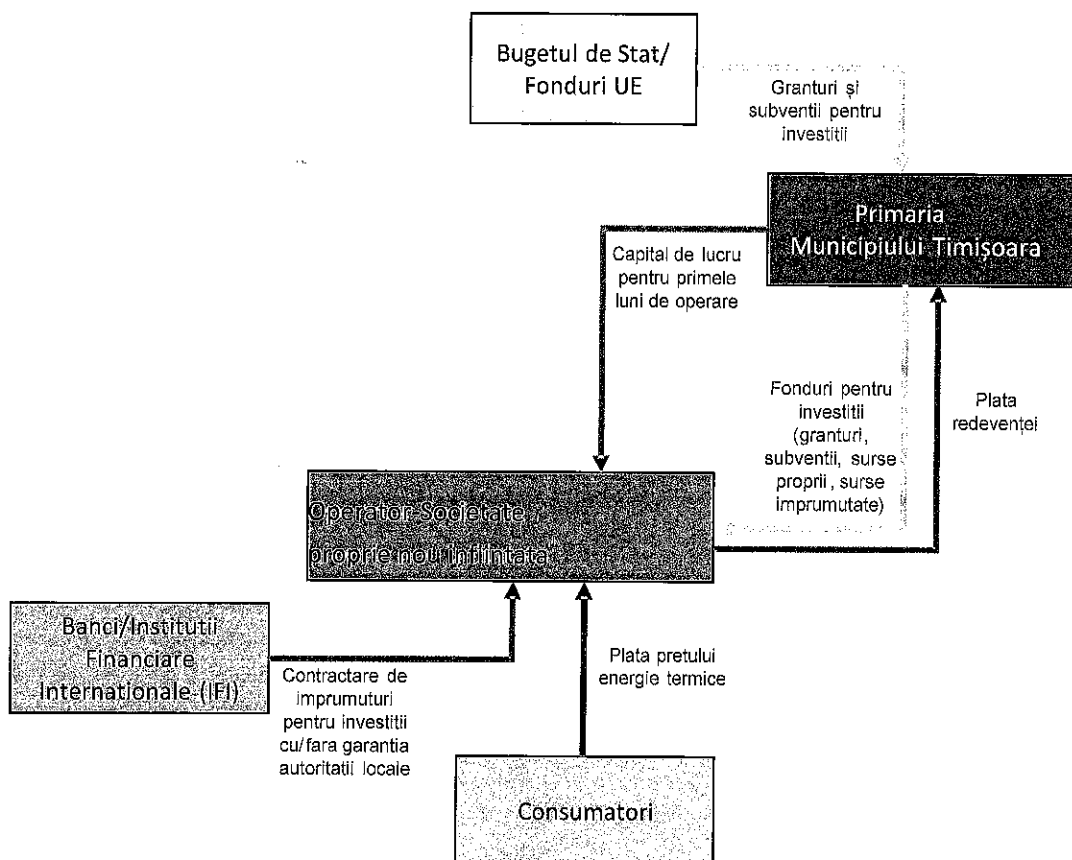

Figura 5. Opțiunea 2 – Fluxuri financiare

Principalele fluxuri financiare sunt următoarele:

- **Asigurarea capitalului de lucru** pentru primele luni de operare sub forma de capital social. În cazul în care exploatarea serviciului va fi preluată de un operator nou creat va fi nevoie de o injecție de capital de lucru pentru a asigura operarea în primele luni care să asigure:
 - Acoperirea costurilor normale de operare (salarii și costuri aferente, combustibil, energie, etc.) pentru 3-4 luni până procesul de facturare-colectare va intra în ritmul normal.
 - Acoperirea costurilor cu combustibilul pentru primele luni de operare din sezonul de iarnă (1-2 luni).
 - Acoperirea costurilor cu întreținerea planificată pe perioada de vară ținând cont ca preluarea operării se va face la finalul sezonului de iarnă. Pentru a dimensiona aceasta sumă va trebui să fie obținut planul de întreținere și reparații de la operatorul actual.
- **Fluxurile financiare privind finanțarea investițiilor:**
 - Există posibilitatea ca operatorul public să contacteze împrumuturi cu sau fără garanția autorității locale, pentru investiții, fie de la bănci comerciale, fie de la instituții financiare internaționale. Ținând însă cont că operatorul va fi o societate nou creată, va fi dificil în primii ani ca aceasta posibilitate să se materializeze.
 - **Plata redevenței** către autoritățile locale.
 - Orice contract de delegare a gestiunii presupune stabilirea prin contract a unei redevențe (taxa de concesiune) care trebuie să fie plătită de către operator care autoritatea delegantă. În mod normal nivelul acestei redevențe se stabilește de către autoritatea delegantă (autoritatea locală), iar în stabilirea prețului energiei termice acesta devine element de cost.
 - În Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, Articolul 29, alineatul (11), litera m) se menționează: „La stabilirea nivelului redevenței, autoritatea publică locală va lua în considerare valoarea calculată similar amortizării pentru mijloacele fixe aflate în proprietate publică și puse la dispoziție operatorului odată cu încredințarea serviciului/ activității de utilități publice și gradul de suportabilitate al populației. Nivelul redevenței se stabilește în mod transparent și nediscriminatoriu pentru toți potențialii operatori de servicii de utilități publice, utilizându-se aceeași metodologie de calcul.”
 - La proiectele finanțat prin POIM, Consiliul Concurenței a recomandat ca aceasta să fie legată de echivalentul amortizării activelor din patrimoniul public date în concesiune pentru a asigura surse de finanțare pentru reinvestiții și a asigura o dezvoltare durabilă (ținând cont și de limitările de suportabilitate).

Analiza SWOT Opțiunea 2

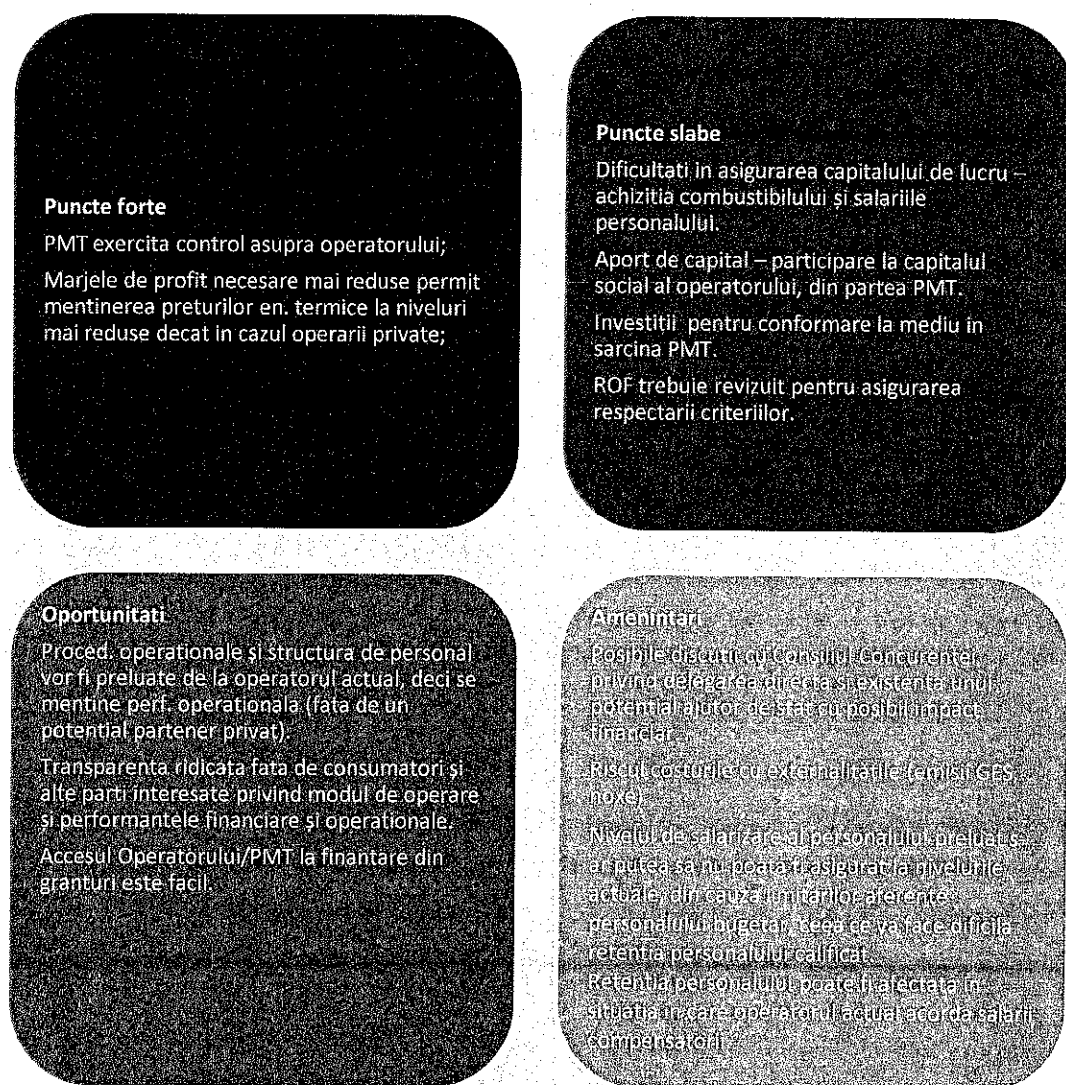

Figura 4. SWOT Opțiunea 2

Opțiunea 3 Societate reglementata de Legea nr. 31/1990 (Operatorul actual- Compania Locală de Termoficare).

Descriere generală - Schema

Aşa cum am precizat mai sus, gestiunea directă reprezintă modalitatea de gestiune în care autorităţile deliberative şi executive, în numele unităţilor administrativ-teritoriale pe care le reprezintă, îşi asuma şi exercita nemijlocit toate competenţele şi responsabilităţile ce le revin potrivit legii cu privire la furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice, respectiv la administrarea, funcţionarea şi exploatarea sistemelor de utilităţi publice aferente acestora.

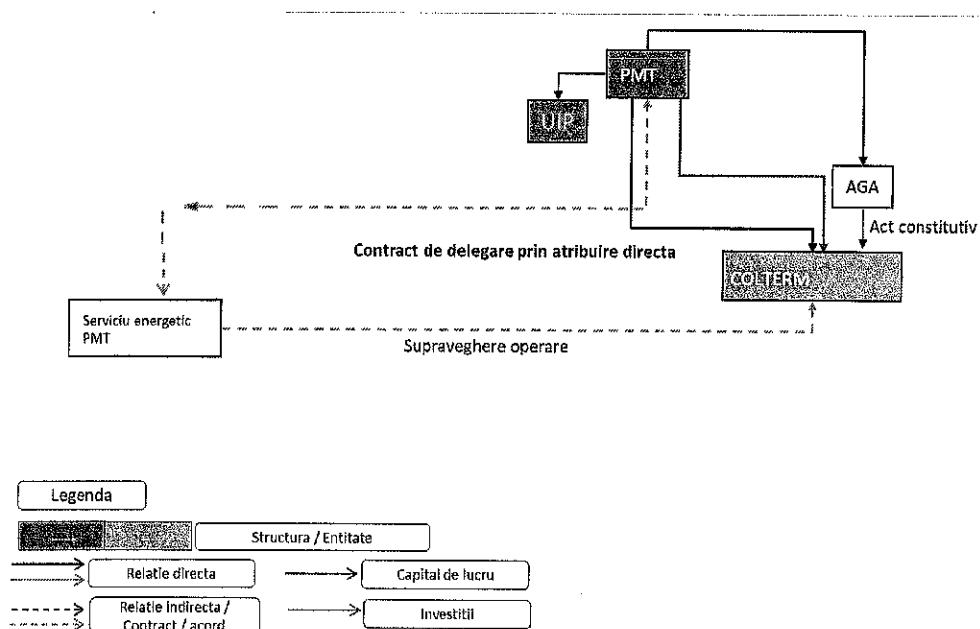

Figura. Opţiunea 3

Participanţii în cadrul acestei scheme sunt:

- Proprietarul infrastructurii, în baza unei proceduri de atribuire directe va semna un Contract de delegare al serviciilor publice – CDSP cu un Operator existent, COLTERM Timişoara, deţinut integral de autoritate locală.
- Serviciul energetic, din cadrul PMT, va controla şi aviza nivelul serviciilor, strategia de dezvoltare şi va aproba preţul local în urma stabilirii, ajustării sau modificării preţului şi tarifului de către operator precum şi preţul local pentru populaţie.

Descriere relații juridice și procedurale

În Opțiunea 3, gestiunea directă se realizează prin intermediul unei societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, cu capital social integral al unităților administrativ-teritoriale, înființată de autoritatea deliberativă a UAT.

În aceasta situație, serviciile sunt prestate în baza unui contract de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice și se organizează și funcționează pe baza unui **regulament de organizare și funcționare** aprobat de către consiliul de administrație al acestora.

Încredințarea gestiunii directe unui operator de drept privat se poate realiza dacă următoarele condiții cumulative sunt îndeplinite atât la data atribuirii contractului de delegare a gestiunii, cât și pe toată durata acestui contract (art. 28 alin. (2¹) din Legea nr. 51/2006):

i) unitățile administrativ-teritoriale membre ale unei asociații de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciile de utilități publice, în calitate de acționari/asociați ai operatorului regional, prin intermediul asociației, sau, după caz, unitatea administrativ-teritorială, în calitate de acționar/asociat unic al operatorului, prin intermediul adunării generale a acționarilor și al consiliului de administrație, exercită un control direct și o influență dominantă asupra deciziilor strategice și/sau semnificative ale operatorului regional/operatorului în legătură cu serviciul furnizat/prestat, similar celui pe care îl exercită asupra structurilor proprii în cazul gestiunii directe;

ii) operatorul regional, respectiv operatorul, după caz, desfășoară exclusiv activități din sfera furnizării/prestării serviciilor de utilități publice destinate satisfacerii nevoilor de interes public general ale utilizatorilor de pe raza de competență a unităților administrativ-teritoriale membre ale asociației, respectiv a unității administrativ-teritoriale care i-a încredințat gestiunea serviciului;

iii) capitalul social al operatorului regional, respectiv al operatorului este deținut în totalitate de unitățile administrativ-teritoriale membre ale asociației, respectiv de unitatea administrativ-teritorială; participarea capitalului privat la capitalul social al operatorului regional/operatorului este exclusă.

În vederea dării în administrare, autoritățile publice locale trebuie să parcurgă următoarele etape:

1. CL aproba Studiul de oportunitate și alege modalitatea de gestiune a serviciului.
2. Documentația aferentă serviciului poate fi întocmită cu sprijinul unor servicii juridice care pot fi contractate în acest scop.
3. Consiliul Local Timișoara va solicita avizul Consiliului Concurenței cu privire la respectarea reglementărilor specifice privind concurența și ajutorul de stat de către documentație.
4. CL încredințează operatorului gestiunea serviciului, cu respectarea reglementărilor privind concurența în vigoare și încheie contractul de delegare a serviciului.
5. Supravegherea derulării serviciului public se va realiza conform legii.

Descriere flux financiar

Fluxurile financiare pentru aceasta opțiune sunt prezentate în următoarea figura:

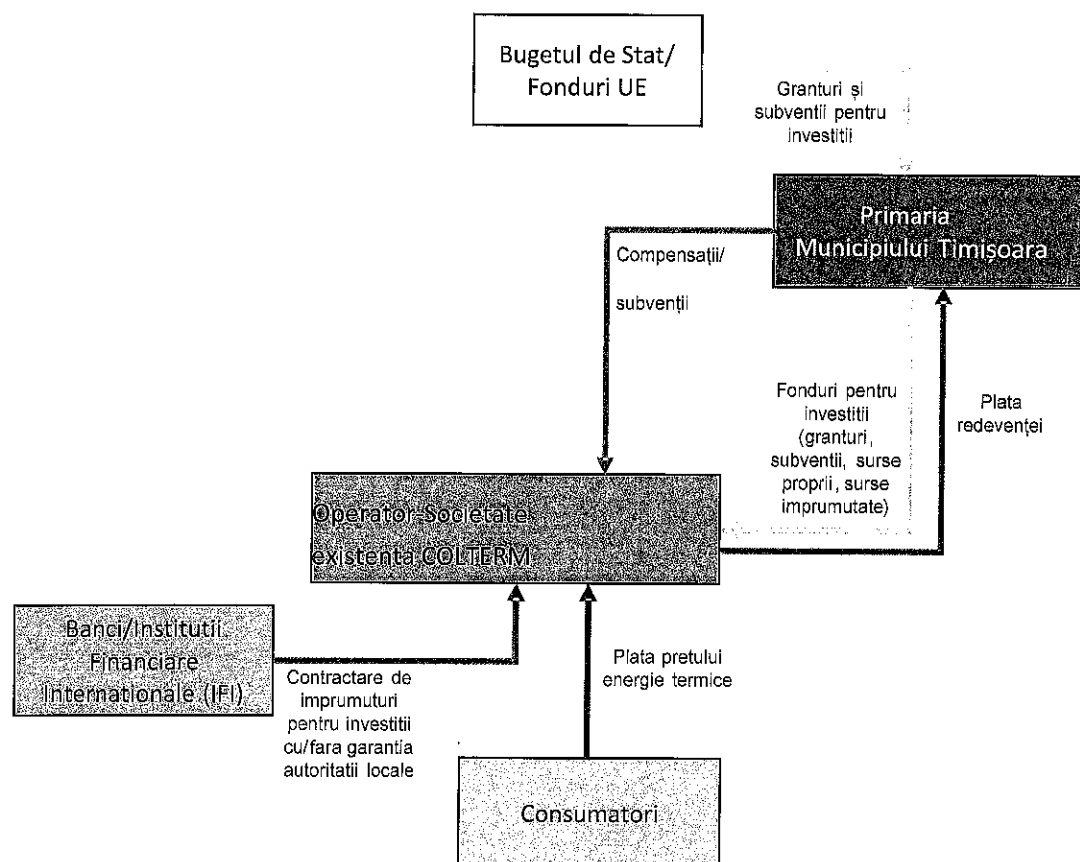

Figura. Opțiunea 3 – Fluxuri financiare

Principalele fluxuri financiare sunt următoarele:

- **Asigurarea capitalului de lucru** pentru primele luni de operare sub forma de compensații/subvenții, cu respectarea prevederilor legale relevante în materia ajutorului de stat.
- **Fluxurile financiare privind finanțarea investițiilor:**
 - Există posibilitatea ca operatorul public să contacteze împrumuturi cu sau fără garanția autorității locale, pentru investiții, fie de la bănci comerciale, fie de la instituții financiare internaționale.
 - Plata **redevenței** către autoritățile locale.
 - Orice contract de delegare a gestiunii presupune stabilirea prin contract a unei redevențe (taxa de concesiune) care trebuie să fie plătită de către operator către autoritatea delegantă. În mod

normal nivelul acestei redevențe se stabilește de către autoritatea deleganta (autoritatea locală), iar în stabilirea prețului energiei termice acesta devine element de cost.

- În Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, Articolul 29, aliniatul (11), litera m) se menționează: „La stabilirea nivelului redevenței, autoritatea publică locală va lua în considerare valoarea calculată similar amortizării pentru mijloacele fixe aflate în proprietate publică și puse la dispoziție operatorului odată cu încredințarea serviciului/ activității de utilități publice și gradul de suportabilitate al populației. Nivelul redevenței se stabilește în mod transparent și nediscriminatoriu pentru toți potențialii operatori de servicii de utilități publice, utilizându-se aceeași metodologie de calcul.”
- La proiectele finanțate prin POIM, Consiliul Concurenței a recomandat ca aceasta să fie legată de echivalentul amortizării activelor din patrimoniul public date în concesiune pentru a asigura surse de finanțare pentru reinvestiții și a asigura o dezvoltare durabilă (ținând cont și de limitările de suportabilitate).

Analiza SWOT Opțiunea 3

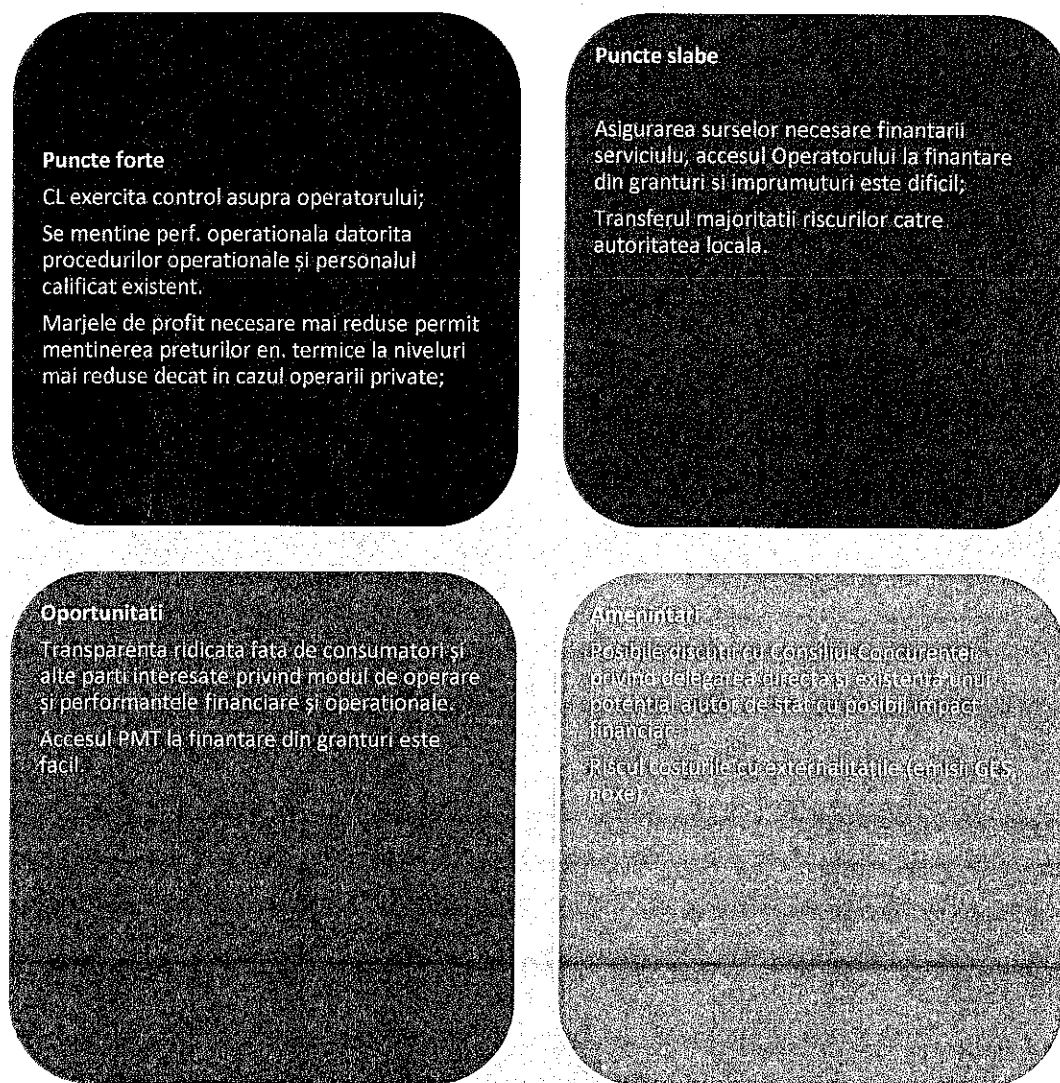

Figura. SWOT Opțiunea 3

Opțiunea 4 Contract de concesiune cf. Legii 100/2016

În conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 51/2006, gestiunea delegată este modalitatea de gestiune în care autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale ori, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, atribuie unuia sau mai multor operatori toate ori numai o parte din competențele și responsabilitățile proprii privind furnizarea/prestarea serviciilor de utilități publice, pe baza unui contract, denumit în continuare contract de delegare a gestiunii. Gestiunea delegată a serviciilor de utilități publice implică punerea la dispoziția operatorilor a sistemelor de utilități publice aferente serviciilor delegate, precum și dreptul și obligația acestora de a administra și de a exploata aceste sisteme. Gestiunea delegată se realizează prin intermediul unor operatori de drept privat, care își desfășoară activitatea în baza unui contract de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice și care pot fi:

- a) societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, cu capital social privat; sau
- b) societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, cu capital social mixt.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 100/2016, contractul de concesiune de servicii reprezintă *contractul cu titlu oneros, asimilat potrivit legii actului administrativ, încheiat în scris, prin care una sau mai multe entități contractante încredințează prestarea și gestionarea de servicii, altele decât executarea de lucrări [definită mai sus], unuia sau mai multor operatori economici, în care contraprestația pentru servicii este reprezentată fie exclusiv de dreptul de a exploata serviciile care fac obiectul contractului, fie de acest drept însoțit de o plată.*

În sensul legii, atribuirea unei contract de concesiune de lucrări sau de servicii implică întotdeauna transferul către concesionar a unei părți semnificative a riscului de operare de natura economică, în legătură cu exploatarea lucrărilor și/sau a serviciilor respective. Legea nr. 100/2016 definește riscul de operare ca fiind riscul care îndeplinește, în mod cumulativ, următoarele condiții:

- a) este generat de evenimente care nu se afla sub controlul părților la contractul de concesiune;
- b) implică expunerea la fluctuațiile pieței;
- c) ca efect al asumării riscului de operare, concesionarului nu i se garantează, în condiții normale de exploatare, recuperarea costurilor investițiilor efectuate și a costurilor în legătură cu exploatarea lucrărilor sau a serviciilor.

Descriere generală – Schema

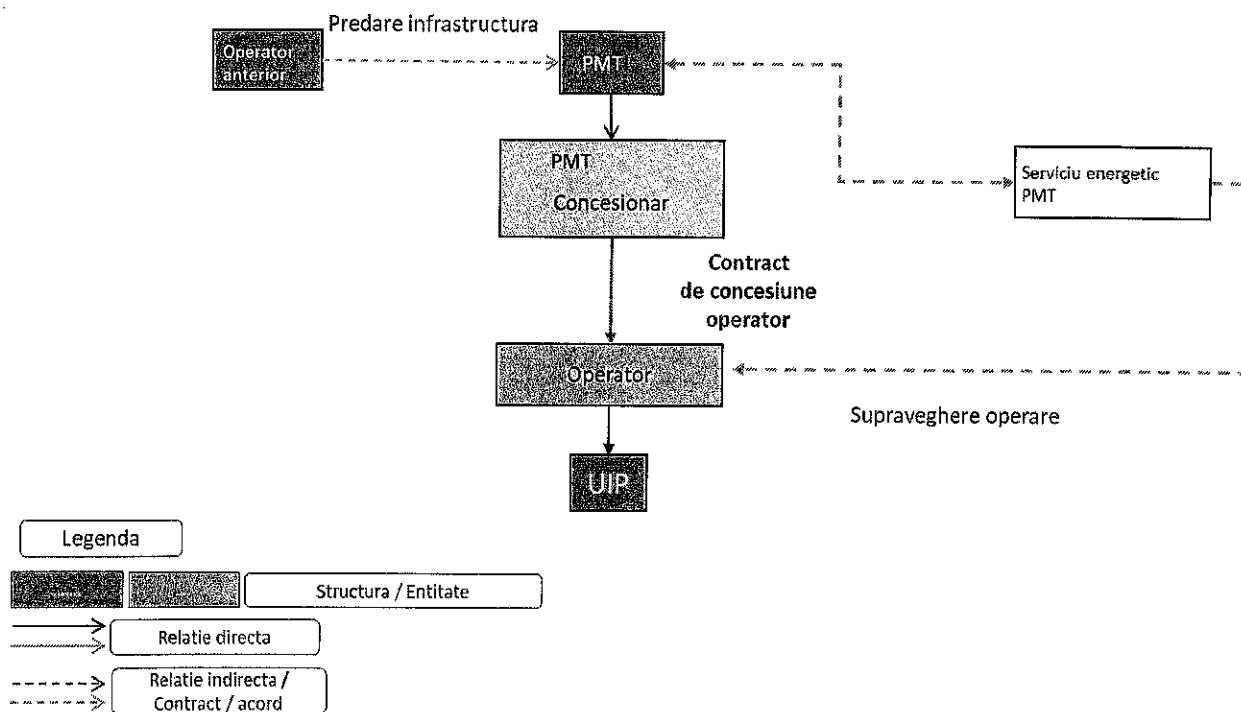

Figura . Opțiunea 4

Participanții în cadrul acestei scheme sunt:

- PMT în baza unei proceduri de licitație cf. Legii 100/2016 privind concesiunea va semna un Contract de delegare al serviciilor publice – CDSP cu un Operator privat.
- Serviciul energetic din cadrul PMT care va controla și aviza activitatea operatorului conform cerințelor stipulate în CDSP.
- UIP în subordinea Operatorului privat care va avea obligația realizării investițiilor.

Descriere relații juridice și procedurale

Opțiunea 4

1. CL aproba Studiul de oportunitate, precum și modalitatea de gestiune a serviciului prin concesiune.
2. Consiliul Local Timișoara va avea **calitatea de autoritate contractanta**. Este pregătită documentația de atribuire.
3. Consiliul Local Timișoara desemnează o comisie de coordonare și supervizare a procedurii de atribuire și derulează procedura de atribuire printr-una din modalitățile prevăzute de Legea nr. 100/2016, conform strategiei și a documentației de atribuire aprobate (de regula,

licitație publică, cu sau fără etapa de negociere sau dialog competitiv. Se poate verifica aplicabilitatea prevederilor art. 64 sau 65 din Legea 100/2016).

4. Consiliul Local Timișoara atribuie contractul câștigătorului desemnat al procedurii și, ulterior, semnează contractul de delegare a gestiunii cu acesta. Prin contractul de delegare vor fi prevăzute investițiile necesare în sistem în sarcina concesionarului.

5. Supravegherea derulării serviciului public acestora se va realiza de către Serviciul Energetic din PMT.

Descriere flux financiar

Fluxurile financiare pentru aceasta opțiune sunt prezentate în următoarea figura:

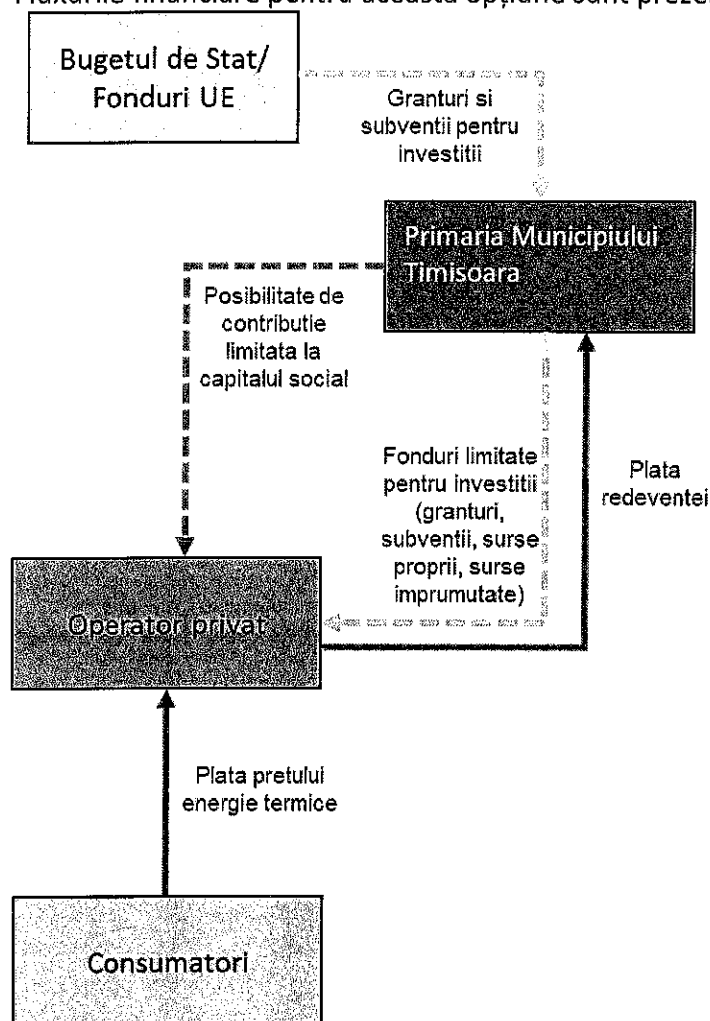

Figura 5. Opțiunea 4 – Fluxuri financiare

Principalele fluxuri financiare sunt următoarele:

- **Participare limitată la capitalul social al operatorului privat.** Există posibilitatea ca autoritățile locale să participe cu o contribuție minimă la capitalul social al viitorului operator privat. Aceasta participare însă nu va însemna un efort financiar major pentru autoritățile locale.
- **Fluxurile financiare privind finanțarea investițiilor:**
 - Responsabilitatea principală a realizării de investiții va fi a viitorului operator privat prin finanțare proprie. Acesta își va recupera investițiile din prețurile/tarifele energiei termice, prin intermediul amortizării.
 - O responsabilitate limitată a realizării investițiilor va rămâne la autoritatea locală care va putea să acceseze finanțări din diferite surse (ex. fonduri UE, buget de stat, bugete locale, împrumuturi, etc.), să implementeze investiții cu sprijinul tehnic al operatorului și apoi să transfere aceste active în exploatare către acesta.
- **Plata redevenței (taxei de concesiune) către autoritățile locale.**
 - Orice contract de delegare a gestiunii presupune stabilirea prin contract a unei redevențe (taxa de concesiune) care trebuie să fie plătită de către operator care autoritatea delegantă. În mod normal nivelul acestei redevențe se stabilește de către autoritatea delegantă (autoritatea locală), iar în stabilirea tarifului acesta devine element de cost.
 - În Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, Articolul 29, alineatul (10), litera m se menționează: *„La stabilirea nivelului redevenței, autoritatea publică locală va lua în considerare valoarea calculată similar amortizării pentru mijloacele fixe aflate în proprietate publică și puse la dispoziție operatorului odată cu încredințarea serviciului/ activității de utilități publice și gradul de suportabilitate al populației. Nivelul redevenței se stabilește în mod transparent și nediscriminatoriu pentru toți potențialii operatori de servicii de utilități publice, utilizându-se aceeași metodologie de calcul.”*
 - În momentul în care serviciul va fi delegat către noul operator, este recomandat ca nivelul redevenței să fie legat de echivalentul amortizării patrimoniului public, dar să nu fie mai mic în viitor decât nivelul care să asigure rambursarea împrumuturilor de finanțare/cofinanțare contractate de către autoritățile locale pentru finanțarea investițiilor, în felul acesta asigurându-se împărțirea costului de finanțare cu consumatorii prin tarif. De asemenea, nivelul redevenței va trebui să țină cont și de volumul de investiții care va fi făcut de către operatorul privat (ex. dacă acesta va face investiții majore, din criterii de suportabilitate, nivelul redevenței ar putea fi stabilit la un nivel mai redus).

Analiza SWOT Opțiunea 4

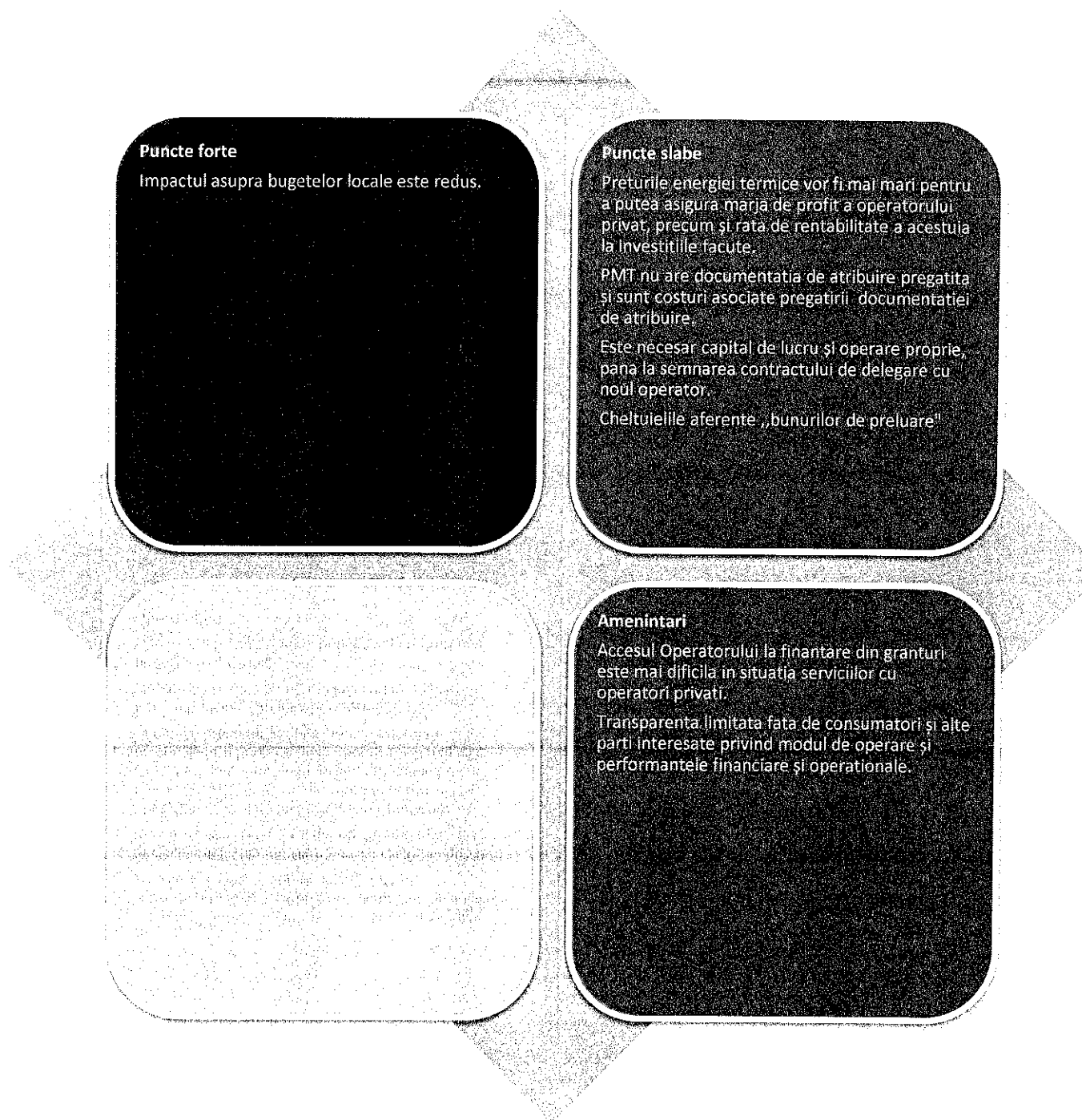

Figura 6. SWOT Opțiunea 4

b. Analiza multicriteriala

Opțiunile propuse înregistrează diferențe semnificative din punct de vedere al complexității juridice și instituționale și al timpului necesar pentru implementare.

De asemenea performanțele financiare și operaționale ale diferitelor forme de organizare pot varia de la o opțiune la alta în funcție de capacitatea managerială, de modalitatea de finanțare a investițiilor, de capacitatea și procedurile operaționale și de politica de tarificare.

Capacitatea operatorului de a pregăti și implementa proiecte de investiții, date fiind nevoile descrise în Strategia locală sunt un criteriu important în alegerea opțiunii care va fi implementată.

Indicele de suportabilitate reprezintă procentul mediu din venitul unei gospodării (familii) plătit pentru factura aferentă unui serviciu de utilitate publică. Indicele de suportabilitate reprezintă un instrument folosit de factorii de decizie din toate serviciile municipale (apă și apă uzată, salubritate, încălzire în sistem centralizat, etc.) pentru a analiza capacitatea de plată a consumatorilor și de a gândi pe baza lui strategiile viitoare de tarificare.

Ținând cont de nivelul considerat suportabil, se poate concluziona că o parte din finanțarea investițiilor viitoare poate fi asigurată și prin ajustarea viitoare a tarifelor. Acest lucru poate fi realizat prin creșterea valorii redevenței care va fi inclusă în tarif și care poate fi „legată” fie de echivalentul amortizării investițiilor, fie de nivelul serviciului datoriei aferent posibilelor credite de finanțare/cofinanțare a investițiilor.

O altă sursă potențială de finanțare a investițiilor o poate reprezenta contractarea de credite, fie de la bănci comerciale, fie de la instituții financiare internaționale (BERD, BEI). Din analiza privind serviciul datoriei, chiar dacă s-ar alege opțiunea ca toate investițiile viitoare necesare să fie finanțate prin credite, ajustările de tarife nu sunt suficiente pentru a asigura rambursarea integrală a serviciului datoriei. Ținând cont de aceasta concluzie, sunt posibile două scenarii:

- O parte din serviciul datoriei este finanțat de la bugetul local în limita resurselor financiare disponibile, iar restul sunt transferate consumatorilor prin tarife;
- O parte din valoarea investițiilor este finanțată prin granturi și subvenții și se vor contracta credite doar pentru cofinanțarea investițiilor.

În situația în care se va decide contractarea de credite pentru finanțarea/cofinanțarea investițiilor, vor exista și o serie de limitări privind capacitatea de îndatorare a autorităților locale, care este limitată la 30% din veniturilor proprii. Modificările codului fiscal de la 1 ianuarie 2018 au determinat reducerea veniturilor proprii ale autorităților locale (cele din cota defalcată din impozitul pe venit prin reducerea cotei de impozitare de la 16% la 10%).

Ținând cont de analiza prezentată în acest capitol se poate concluziona ca transferarea unei părți din efortul investițional către consumatori (ex. prin intermediul redevenței) respectând principiile europene „poluatorul plătește” și „acoperirea totală a costurilor” este necesară pentru a asigura o dezvoltare durabilă.

Pe baza analizei SWOT pentru fiecare opțiune prezentată anterior în cadrul căreia au fost identificate punctele forte, punctele slabe, oportunitățile și amenințările pentru fiecare

opțiune, au fost identificate următoarele variabile critice pentru a fi considerate în analiza multicriterială:

- Complexitatea juridică și operațională
- Complexitatea organizațională
- Timpul necesar de pregătire și implementare
- Nivelul de salarizare și capacitatea atragerii și retenției personalului
- Prețul combustibilului / CO2
- Nivelul prețului energiei termice
- Asigurarea capitalului de lucru (capital social)
- Eficiența financiară a operatorului.
- Impactul finanțării investițiilor asupra bugetelor locale.
- Nivelul investițiilor asigurate de operator.
- Accesul la finanțare prin fonduri UE și de la bugetul de stat.
- Implementarea proiectelor de investiții.

Sistemul de punctaj considerat este următorul :

Performanta/Impact pozitiv	Număr puncte
Redusa	1
Medie	2
Ridicata	3

Tabel 1. Punctaje pentru analiza multicriterială

Rezultatele analizei multicriteriale sunt prezentate în următorul tabel:

	ANALIZA MULTICRITERIALA	Opțiunea 1 – Serviciu public de interes local	Opțiunea 2 – Societate reglementata de Legea 31/1990	Opțiunea 3 – Societate reglementata de Legea 31/1990- Operator actual	Opțiunea 4 - Contract de concesiune
1	Complexitatea juridica și operațională	2	2	3	3
2	Complexitatea organizațională	2	2	2	2
3	Timpul necesar de pregătire și implementare	1	1	3	1
4	Nivelul de salarizare și capacitatea atragerii și retenției personalului	1	2	2	2

	ANALIZA MULTICRITERIALA	Opțiunea 1 – Serviciu public de interes local	Opțiunea 2 – Societate reglementata de Legea 31/1990	Opțiunea 3 – Societate reglementata de Legea 31/1990- Operator actual	Opțiunea 4 - Contract de concesiune
5	Prețul combustibilului și al CO2	2	2	3	3
6	Nivelul prețului energiei termice din prisma consumatorului final	3	3	2	2
7	Asigurarea capitalului de lucru (capital social)	1	2	2	3
8	Eficiența financiară a operatorului	3	3	2	2
9	Impactul finanțării investițiilor asupra bugetelor locale	1	2	2	3
10	Nivelul investițiilor asigurate de operator	1	2	3	3
11	Accesul la finanțare prin fonduri UE și de la bugetul de stat	3	3	1	1
12	Implementarea proiectelor de investiții	2	3	3	3
	TOTAL	22	27	28	28
	Punctaj maxim	36	36	36	36

Tabel 2. Rezultatele analizei multicriteriale

- Din analiza multicriterială nu se detașează o variantă optimă.

11. Analiza de risc pentru stabilirea soluției optime de gestiune a serviciului de alimentare cu energie termică în Municipiul Timișoara

Deoarece analiza multicriterială a dus la rezultate foarte apropiate s-a considerat că este nevoie un al doilea palier de analiza al opțiunilor luând în considerare riscul în baza costului și/sau pierderii bunăstării sociale generate de fiecare opțiune.

a. Prezentarea riscurilor

Ca urmare a analizei SWOT și a analizei multicriteriale au fost identificate următoarele categorii și subcategorii de riscuri:

- Risc de achiziție al operatorului
 - Lipsa existentei ofertanților
 - Prelungirea procedurii în timp
 - Discuții/probleme de ajutor de stat în relația cu Consiliul Concurenței
- Risc de cerere
 - Cerere mai scăzută decât a fost previzionat ca urmare a debransărilor de la sistemul centralizat
- Risc de investiție
 - Risc de proiectare
 - Riscuri administrative și de achiziție
 - Riscul de construcție - Costuri mai mari decât estimările inițiale
 - Riscul de construcție - Întârziere a construcției
 - Riscul de construcție - Probleme cu contractorii
- Riscul de finanțare al investiției
 - Impact semnificativ pe bugetul local
 - Dificultăți și întârzieri în accesarea de granturi și subvenții pentru investiții
 - Depășirea limitelor de suportabilitate din cauza finanțării investițiilor prin tarife
- Riscul de operare
 - Riscul de a nu avea o „întreprindere bine gestionată” (management neperformant)
 - Capacitate redusă de operare
 - Lipsă personal specializat
 - Incapacitatea de a asigura combustibil la timp, în cantități suficiente și la prețuri competitive
- Risc financiar
 - Limitarea aplicării de tarife sustenabile pe termen mediu și lung
 - Înregistrarea de pierdere financiară din cauza imposibilității/ limitării ajustării contractului de delegare
- Risc social
 - Opoziție publică față de soluția de operare
 - Revolta socială din cauza întreruperii temporare a furnizării serviciului
 - Opoziție publică față de nivelul de tarife

b. Analiza de risc

O analiza calitativă de risc a fost efectuată pentru a stabili soluția optimă de operare a serviciului. Fiecărui efect îi este atribuit un impact de la 1 (niciun efect) la 5 (catastrofic), în baza

costului și/sau pierderii bunăstării sociale generate de soluția aleasă. Aceste numere permit o clasificare a riscurilor, asociată cu probabilitatea lor de apariție.

Clasificare	Semnificație
1	Impact negativ redus asupra bunăstării sociale
2	Impact mediu spre redus asupra bunăstării sociale generată de soluția de operare, afectând negativ foarte puțin sustenabilitatea pe termen lung
3	Moderat: reducere a bunăstării sociale generată de soluția de operare, în mare parte de natura financiară, chiar și pe termen mediu-lung.
4	Critic: Reducere semnificativă a bunăstării sociale generată de soluția de operare; apariția riscului determină o pierdere a funcției (funcțiilor) primare.
5	Catastrofal: Eșecul soluției de operare poate duce la pierderi grave sau totale ale funcțiilor soluției de operare. Principalele efecte pe termen mediu-lung ale soluției de operare nu se materializează.

Tabel 3. Clasificarea riscului în funcție de impact

Rezultatele analizei de risc sunt prezentate în următorul tabel:

	ANALIZA MULTICRITERIALA	Opțiunea 1 – Serviciu public de interes local	Opțiunea 2 – Societate reglementată de Legea 31/1990	Opțiunea 3 – Societate reglementată de Legea 31/1990- Operator actual	Opțiunea 4 - Contract de concesiune
1	Risc de achiziție al operatorului	2,67	3,00	2,00	3,67
1.1	Lipsa existenței ofertanților	1,00	1,00	1,00	5,00
1.2	Prelungirea procedurii în timp	4,00	5,00	1,00	5,00
1.3	Discuții/probleme de ajutor de stat în relația cu Consiliul Concurenței	3,00	3,00	4,00	1,00
2	Risc de cerere	3,00	3,00	3,00	3,00
2.1	Cerere mai scăzută decât a fost previzionat ca urmare a debransărilor de la sistemul centralizat.	3,00	3,00	3,00	3,00

3	Risc de investiție	4,20	4,20	1,80	1,60
3.1	Risc de proiectare	4,00	4,00	2,00	1,00
3.2	Riscuri administrative și de achiziție	5,00	5,00	1,00	1,00
3.3	Riscul de construcție - Costuri mai mari decât estimările inițiale	4,00	4,00	2,00	2,00
3.4	Riscul de construcție - Întârziere a construcției	4,00	4,00	2,00	2,00
3.5	Riscul de construcție - Probleme cu contractorii	4,00	4,00	2,00	2,00
4	Riscul de finanțare al investiției	3,00	2,67	3,33	3,33
4.1	Impact semnificativ pe bugetul local	4,00	3,00	3,00	1,00
4.2	Dificultăți și întârzieri în accesarea de granturi și subvenții pentru investiții	2,00	2,00	3,00	4,00
4.3	Depășirea limitelor de suportabilitate din cauza finanțării investițiilor prin tarife	3,00	3,00	4,00	5,00
5	Riscul de operare	3,50	3,00	2,25	1,75
5.1	Riscul de a nu avea o „întreprindere bine gestionată” (management neperformant)	3,00	2,00	2,00	1,00
5.2	Capacitate redusă de operare	4,00	4,00	1,00	1,00
5.3	Lipsa personal specializat	5,00	4,00	1,00	4,00

5.4	Incapacitatea de a asigura combustibil la timp, în cantități suficiente și la preturi competitive	2,00	2,00	5,00	1,00
6	Risc financiar	1,50	1,50	3,00	3,00
6.1	Limitarea aplicării de tarife sustenabile pe termen mediu și lung	2,00	2,00	3,00	3,00
6.2	Înregistrarea de pierdere financiară din cauza imposibilității/limitării ajustării contractului de delegare	1,00	1,00	3,00	3,00
7	Risc social	1,67	2,00	3,00	2,33
7.1	Opoziție publică față de soluția de operare	1,00	2,00	3,00	1,00
7.2	Revolta socială din cauza întreruperii temporare a furnizării serviciului	3,00	3,00	3,00	3,00
7.3	Opoziție publică față de nivelul de tarificare	1,00	1,00	3,00	3,00
	TOTAL	19,54	19,37	18,38	18,68
	Risc minim	7	7	7	7
	Risc maxim	35	35	35	35

Tabel 4. Rezultatele analizei de risc

Pe baza analizei de risc se poate concluziona ca riscul cel mai redus este asigurat de Opțiunea 3 – Societate reglementată de Legea 31/1990-Operator actual, urmată relativ aproape de Opțiunea 4 – Contract de concesiune.

12. Identificarea soluției optime de gestiune și justificarea alegerii procedurii de atribuire

Din analiza celor două modalități de gestiune, raportat la particularitatea sistemului de alimentare cu energie termică a municipiului Timișoara, rezultă ca ambele prezintă o serie de avantaje și dezavantaje, prezentate mai jos:

1) În cazul gestiunii directe:

Avantaje:

- menținerea/continuarea corelării programelor de dezvoltare la nivel local;
- asigurarea continuității serviciului de alimentare cu energie termică în municipiul Timișoara;
- existența bazei materiale și a personalului specializat necesar desfășurării serviciului, existența unui grad avansat de cunoaștere a situației din teren și al punctelor critice pentru fluxul operațional la nivelul personalului implicat în realizarea serviciului de alimentare cu energie termică;
- menținerea profitului generat de prestarea serviciului la nivel local și reinvestirea în sistemul de alimentare cu energie termică;
- administrarea eficientă a patrimoniului public sub controlul și decizia directă a autorității locale, precum și o planificare realistă a investițiilor necesare menținerii și dezvoltării serviciului de alimentare cu energie termică;
- oportunități privind realizarea de investiții prin atragerea unor surse externe de finanțare;
- prin contractele de mandat pot fi impuse criterii de performanță, atât membrilor Consiliului de administrație, cât și conducerii executive, existând astfel premisele necesare asigurării unui management performant;
- evitarea potențialelor blocaje ale activităților ca urmare a finalizării cu întârziere a procedurilor de atribuire.

Dezavantaje:

- Asigurarea surselor necesare finanțării serviciului, accesul Operatorului la finanțare din granturi și împrumuturi este dificil.

2. În cazul gestiunii delegate:

Avantaje:

- Transferul majorității riscurilor către Operatorul serviciului;
- Suplimentarea veniturilor de la bugetul local prin încasarea unei redevențe;

Dezavantaje:

- Control mai redus asupra prestării serviciului de alimentare cu energie termică decât în cazul gestiunii directe;
- Dificultăți în ceea ce privește asigurarea resurselor financiare necesare suplimentării investițiilor pe parcursul derulării contractului în cazul necesității conformării cu noi cerințe legislative în domeniul protecției mediului;
- Potențiale dificultăți în ceea ce privește implementarea măsurilor prevăzute în documentele de planificare strategică dezvoltate la nivel local;
- O posibilă majorare a prețului la energie pe de o parte pentru considerentul ca operatorul va solicita acoperirea costurilor cu redevența, pe de altă parte cu o cotă de profit percepută de operator;
- Posibile dezavantajări ale unor consumatori dezavantajați, aflați în zone în care furnizarea nu mai este fezabilă economic pentru operator;
- O posibilă cerință de suplimentare a aparatului autorității locale cu specialiști în analiza, verificarea/controlul politicilor și activităților operatorului;
- Posibile întârzieri prin organizarea procedurilor de achiziție/concesionare și identificare – alegere a operatorului.

Analizând toate aspectele sus menționate, prin prisma avantajelor/dezavantajelor opțiunilor analizate, rezultă că pentru următoarea perioadă, respectiv pentru o perioadă scurtă (până la data de 30.06.2023, cu prelungire automată până la o durată de maxim 5 ani de la data intrării în vigoare a contractului în măsura în care contractul respectă cerințele legislației privind ajutorul de stat în vigoare ulterior datei de 30.06.2023) este oportună realizarea serviciului public de alimentare cu energie termică prin modalitatea gestiunii directe, prin intermediul operatorului aflat în subordinea autorității publice, avantajele prezentate în acest interval de timp în favoarea acestei modalități de gestiune confera autorității publice o siguranță în continuitatea serviciului de alimentare cu energie termică la nivelul municipiului Timișoara și controlul în asigurarea acestui serviciu.

Operatorul actual deține personalul calificat și cu experiență în gestionarea și prestarea serviciului de alimentare cu energie termică.

Serviciul de alimentare cu energie termică în sistem centralizat intra în sfera serviciilor de interes economic general, acestea din urmă fiind activități economice care generează rezultate spre folosul public general pe care piața nu le-ar furniza (sau le-ar furniza în alte condiții în ceea ce privește calitatea, siguranța, accesibilitatea, tratamentul egal sau accesul universal) fără intervenție publică.

Astfel, obligația de serviciu public trebuie impusă furnizorului prin atribuirea unei sarcini și pe baza unui criteriu de interes general menit să asigure că serviciul este furnizat în condiții care îi permit să își îndeplinească misiunea, iar aceste premise pot fi asigurate în condiții optime dacă operatorul se află în controlul autorității publice – garant al asigurării serviciilor de interes economic general.

De asemenea, așa cum reiese din cele două analize, multicriterială și de risc, Opțiunea preferată este Opțiunea 3 – Societate reglementată de Legea 31/1990-Operator actual pe o perioadă de 5 ani.

Premise:

Sursele nerambursabile de finanțare disponibile pentru sectorul de termoficare sunt:

- PNRR – pentru surse și rețele;
- Fondul de modernizare – pentru surse și rețele.
- Program termoficare 2006-2020 căldură și confort;
- Program Operațional Infrastructură Mare - în prezent se află în implementare proiectul *„Retehnologizarea sistemului centralizat de termoficare din Municipiul Timișoara în vederea conformării la normele de protecția mediului privind emisiile poluante în aer și pentru creșterea eficienței în alimentarea cu căldură urbană - Etapa II” cod SMIS 2014+127006.*